

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 213/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie.	1
---------------	--	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 213/02	Věc C-768/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. prosince 2018 Michalem Harvilikem — HYDRA proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 25. září 2018 ve věci T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA v. Česká republika a Evropský soud pro lidská práva	2
2019/C 213/03	Věc C-115/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2019 China Construction Bank Corp proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 6. prosince 2018 ve věci T-665/17, China Construction Bank v. EUIPO	2
2019/C 213/04	Věc C-116/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2019 Gregor Schneider proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 4. prosince 2018 ve věci T-560/16, Gregor Schneider v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	4

2019/C 213/05	Věc C-190/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 27. února 2019 — MG, NH v. Germanwings GmbH.....	5
2019/C 213/06	Věc C-220/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španělsko) dne 11. března 2019 — Promociones Oliva Park S.L. v. Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana	6
2019/C 213/07	Věc C-227/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 14. března 2019 — DX	7
2019/C 213/08	Věc C-245/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative (Lucembursko) dne 20. března 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg v. B	8
2019/C 213/09	Věc C-246/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative (Lucembursko) dne 20. března 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg v. B, C, D, F.C.	9
2019/C 213/10	Věc C-248/19: Žaloba podaná dne 20. března 2019 — Evropská komise v. Kyperská republika.....	10
2019/C 213/11	Věc C-256/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wien (Rakousko) dne 26. března 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG	11
2019/C 213/12	Věc C-284/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. dubna 2019 Andrew Clarkem proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 25. března 2019 ve věci T-731/18, Clarke v. Komise.....	13
2019/C 213/13	Věc C-290/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem Trnava (Slovensko) dne 9. dubna 2019 — RN v. Home Credit Slovakia a.s.....	14
2019/C 213/14	Věc C-298/19: Žaloba podaná dne 11. dubna 2019 — Evropská komise v. Řecká republika	15
2019/C 213/15	Věc C-299/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale ordinario di Torino (Itálie) dne 11. dubna 2019 — Techbau SpA v. Azienda Sanitaria Locale AL	16
2019/C 213/16	Věc C-305/19: Žaloba podaná dne 12. dubna 2019 — Evropská komise v. Česká republika	17
2019/C 213/17	Věc C-306/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 15. dubna 2019 — Milis Energy SpA v. Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	18
2019/C 213/18	Věc C-311/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 16. dubna 2019 — BONVER WIN, a. s. v. Ministerstvo financí.....	19
2019/C 213/19	Věc C-337/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. dubna 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) vydanému dne 14. února 2019 ve spojených věcech T-131/16 a T-263/16, Belgie a Magnetrol International v. Komise	20
2019/C 213/20	Věc C-348/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. dubna 2019 Drex Technologies SA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 28. února 2019 ve věci T-414/16, Drex Technologies v. Rada	21

2019/C 213/21	Věc C-349/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. dubna 2019 Almashreq Investment Fund proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 28. února 2019 ve věci T-415/16, Almashreq Investment Fund v. Rada	22
2019/C 213/22	Věc C-350/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. dubna 2019 Souruh SA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 28. února 2019 ve věci T-440/16, Souruh v. Rada	23
2019/C 213/23	Věc C-371/19: Žaloba podaná dne 10. května 2019 — Evropská komise v. Spolková republika Německo.	24
Tribunál		
2019/C 213/24	Věc T-748/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. května 2019 — QH v. Parlament („Veřejná služba — Zaměstnanci na dobu určitou — Článek 24 služebního řádu — Žádost o pomoc — Článek 12a služebního řádu — Psychické obtěžování — Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc — Zásady objektivit a nestrannosti — Právo na řádnou správu — Právo být vyslechnut“)	26
2019/C 213/25	Věc T-49/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. května 2019 — Španělsko v. Komise („EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Finanční opravy — Pojem, výrobce — Investice učiněné mimo provozovnu organizace producentů — Předběžné kontroly před schválením operačního programu — Kontrola schválení výdajů — Jednorázová finanční oprava — Paušální finanční oprava — Proporcionalita — Povinnost uvést odůvodnění“)	27
2019/C 213/26	Věc T-135/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. května 2019 — Scor v. Komise („Státní podpory — Trh zajištění rizik přírodních katastrof — Podpora v podobě neomezené záruky poskytnuté společností CCR — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem po předběžné fázi zkoumání — Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU — Žaloba na neplatnost — Aktivní legitimace — Absence podstatného dotčení soutěžního postavení — Částečná nepřípustnost — Procesní práva zúčastněných stran — Postavení zúčastněné strany — Neexistence závažných obtíží“)	27
2019/C 213/27	Věc T-239/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. května 2019 — Německo v. Komise („EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje vynaložené Německem — Paušální finanční oprava použitá na základě nedostatečné četnosti klíčových kontrol — Povinnosti ročního výpočtu a zúčtování úroků — Články 31 a 32 nařízení (ES) č. 1290/2005 — Článek 6 písm. h) nařízení (ES) č. 885/2006 — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“)	28
2019/C 213/28	Věc T-737/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Wattiau v. Parlament („Veřejná služba — Sociální zabezpečení — RCAM — Úhrada léčebných výloh — Úmluva uzavřená mezi Evropskou unií, Lucemburskem a Konsorciem lucemburských nemocnic o stanovení cen za nemocniční péči, kterou obdrželi účastníci RCAM — Námitka protiprávnosti — Zásada zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti — Článek 18 první pododstavec SFEU — Články 20 a 21 Listiny základních práv — Článek 39 společných pravidel pro zdravotní pojištění úředníků“)	29
2019/C 213/29	Věc T-136/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Kuota International v. EUIPO — Sintema Sport (K) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie K — Absolutní důvod neplatnosti — Nejednání v dobré víře — Článek 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	30
2019/C 213/30	Věci T-152/18 až T-155/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. května 2019 — Sona Nutrition v. EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihlášky obrazových ochranných známek Evropské unie SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — Starší národní slovní ochranná známka MULTIPLUS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	31

2019/C 213/31	Věc T-214/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Briois v. Parlament („Výsady a imunity — Poslanec Evropského parlamentu — Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity — Souvislost s funkcí poslance — Rovné zacházení — Zásada řádné správy — Práva na obhajobu — Mimosmluvní odpovědnost“).	32
2019/C 213/32	Věc T-271/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. května 2019 — Mauritsch v. INEA („Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Smlouva na dobu určitou — Prvotní odmítnutí nabídky na prodloužení smlouvy ze strany žalobce — Rezignace — Odepření nároku na příspěvek v nezaměstnanosti — Odpovědnost“).	32
2019/C 213/33	Věc T-407/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. května 2019 — WP v. EUIPO („Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Smlouva na dobu určitou — Rozhodnutí o neobnovení pracovní smlouvy — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost náležité péče — Rovné zacházení — Pravidlo shody mezi žalobou a stížností“).	33
2019/C 213/34	Věc T-423/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. května 2019 — Fissler v. EUIPO (vita) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie vita — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Popisný charakter — Pojem „vlastnost“ — Název barvy — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001“).	34
2019/C 213/35	Věc T-558/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Lupu v. EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Djili DS — Starší národní slovní ochranná známka DJILI — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) 2017/1001“).	34
2019/C 213/36	Věc T-353/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Promeco v. EUIPO — Aerts (nádobí) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o neplatnosti — Zrušení návrhu na prohlášení neplatnosti — Nevydání rozhodnutí“).	35
2019/C 213/37	Věc T-381/18: Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2019 — Engel v. EUIPO — F. Engel (ENGEL) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“).	36
2019/C 213/38	Věc T-495/18: Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2019 — Dermatest v. EUIPO (DERMATEST) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie DERMATEST — Zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“).	37
2019/C 213/39	Věc T-530/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Rumunsko v. Komise („Žaloba na neplatnost — EZZF a EZFRV — Prováděcí rozhodnutí Komise — Oznámení adresátovi — Zveřejnění rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie — Lhůta pro podání žaloby — Počátek běhu lhůty — Opožděné podání — Nepřípustnost“).	37
2019/C 213/40	Věc T-145/19 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 2. května 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales v. Komise („Předběžné opatření — Životní prostředí — Finanční nástroj pro životní prostředí (LIFE) — Projekt LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Navrácení vyplacených částek — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“).	38
2019/C 213/41	Věc T-114/19: Žaloba podaná dne 20. února 2019 — Pavel v. EUIPO — bugatti (B).	39
2019/C 213/42	Věc T-190/19: Žaloba podaná dne 4. dubna 2019 — BF v. Komise	40
2019/C 213/43	Věc T-196/19: Žaloba podaná dne 4. dubna 2019 — AZ v. Komise	41

2019/C 213/44	Věc T-198/19: Žaloba podaná dne 4. dubna 2019 — BA v. Komise	42
2019/C 213/45	Věc T-200/19: Žaloba podaná dne 5. dubna 2019 — BB v. Komise.....	44
2019/C 213/46	Věc T-201/19: Žaloba podaná dne 5. dubna 2019 — BC v. Komise.....	45
2019/C 213/47	Věc T-205/19: Žaloba podaná dne 5. dubna 2019 — BD v. Komise	47
2019/C 213/48	Věc T-210/19: Žaloba podaná dne 5. dubna 2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale a další v. Komise.....	48
2019/C 213/49	Věc T-231/19: Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — Klöckner Pentaplast v. Komise.....	49
2019/C 213/50	Věc T-232/19: Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — H&R Ölwerke Schindler v. Komise	50
2019/C 213/51	Věc T-233/19: Žaloba podaná dne 9. dubna 2019 — Infineon Technologies Dresden v. Komise.....	52
2019/C 213/52	Věc T-234/19: Žaloba podaná dne 9. dubna 2019 — Infineon Technologies v. Komise.....	53
2019/C 213/53	Věc T-237/19: Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — GTP v. Komise	54
2019/C 213/54	Věc T-238/19: Žaloba podaná dne 9. dubna 2019 — Wepa Hygieneprodukte a další v. Komise	55
2019/C 213/55	Věc T-240/19: Žaloba podaná dne 9. dubna 2019 — A9.com v. EUIPO (zařízení ve tvaru zvonu)	56
2019/C 213/56	Věc T-246/19: Žaloba podaná dne 10. dubna 2019 — Kambodža a CRF v. Komise	57
2019/C 213/57	Věc T-248/19: Žaloba podaná dne 12. dubna 2019 — Bilde v. Parlament	58
2019/C 213/58	Věc T-251/19: Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Wieland-Werke v. Komise.....	59
2019/C 213/59	Věc T-252/19: Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Pech v. Rada	60
2019/C 213/60	Věc T-253/19: Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — BG v. Parlament.....	62
2019/C 213/61	Věc T-260/19: Žaloba podaná dne 12. dubna 2019 — Al-Tarazi v. Rada	62
2019/C 213/62	Věc T-268/19: Žaloba podaná dne 22. dubna 2019 — Imagina Media Audiovisual a další v. Komise.....	63
2019/C 213/63	Věc T-269/19: Žaloba podaná dne 22. dubna 2019 — Imagina Media Audiovisual v. Komise.....	65
2019/C 213/64	Věc T-270/19: Žaloba podaná dne 23. dubna 2019 — Amazon Technologies v. EUIPO (ring)	66

2019/C 213/65	Věc T-272/19: Žaloba podaná dne 25. dubna 2019 — TO v. ESVČ.	67
2019/C 213/66	Věc T-274/19: Žaloba podaná dne 24. dubna 2019 — Target Ventures Group v. EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)	68
2019/C 213/67	Věc T-275/19: Žaloba podaná dne 24. dubna 2019 — PNB Banka a další v. ECB.	69
2019/C 213/68	Věc T-277/19: Žaloba podaná dne 26. dubna 2019 — BK v. Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu	71
2019/C 213/69	Věc T-278/19: Žaloba podaná dne 26. dubna 2019 — Aurora v. CPVO — SESVanderhave (M 02205).....	71
2019/C 213/70	Věc T-280/19: Žaloba podaná dne 30. dubna 2019 — Highgate Capital Management v. Komise	73
2019/C 213/71	Věc T-281/19: Žaloba podaná dne 30. dubna 2019 — Kypr v. EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927).....	74
2019/C 213/72	Věc T-282/19: Žaloba podaná dne 30. dubna 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi v. EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927).....	75
2019/C 213/73	Věc T-285/19: Žaloba podaná dne 2. května 2019 — SGI Studio Galli Ingegneria v. Komise	76
2019/C 213/74	Věc T-286/19: Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Azarov v. Rada	78
2019/C 213/75	Věc T-288/19: Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Divaro v. EUIPO — Grendene (IPANEMA).....	79
2019/C 213/76	Věc T-290/19: Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Stada Arzneimittel v. EUIPO (Vyobrazení dvou vertikálně uspořádaných zakřivených červených proužků)	80
2019/C 213/77	Věc T-295/19: Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Klymenko v. Rada.	80
2019/C 213/78	Věc T-296/19: Žaloba podaná dne 6. května 2019 — Sumol + Compal Marcas v. EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)	82
2019/C 213/79	Věc T-508/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — OLX v. EUIPO — Stra (STRADIA).....	83
2019/C 213/80	Věc T-543/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — XK v. Komise.	83
2019/C 213/81	Věc T-546/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — XM a další v. Komise	83
2019/C 213/82	Věc T-570/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — YQ v. Komise	84
2019/C 213/83	Věc T-571/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — YR v. Komise.....	84
2019/C 213/84	Věc T-572/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — YS v. Komise	84
2019/C 213/85	Věc T-746/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Bronckers v. Komise	85

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 213/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 206, 17.6.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 187, 3.6.2019

Úř. věst. C 182, 27.5.2019

Úř. věst. C 172, 20.5.2019

Úř. věst. C 164, 13.5.2019

Úř. věst. C 155, 6.5.2019

Úř. věst. C 148, 29.4.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. prosince 2018 Michalem Harvilikem — HYDRA proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 25. září 2018 ve věci T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA v. Česká republika a Evropský soud pro lidská práva

(Věc C-768/18 P)

(2019/C 213/02)

Jednací jazyk: slovenština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Michal Harvilik — HYDRA (zástupce: A. Wagner, advokát)

Další účastníci řízení: Česká republika, Evropský soud pro lidská práva

Usnesením ze dne 19. března 2019 Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřípustný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2019 China Construction Bank Corp proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 6. prosince 2018 ve věci T-665/17, China Construction Bank v. EUIPO

(Věc C-115/19 P)

(2019/C 213/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: China Construction Bank Corp. (zástupkyně: A. Carboni, J. Gibbs, solicitors)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Groupement des cartes bancaires

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 6. prosince 2018 ve věci T-665/17;
- vydal konečné rozhodnutí ve vztahu k čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 ⁽¹⁾ nebo podpůrně rozhodl, že se věc vrací Tribunálu, a
- rozhodl, že EUIPO a případní vedlejší účastníci řízení o tomto kasačním opravném prostředku ponесou vlastní náklady řízení a nahradí navrhovatelce náklady tohoto řízení a řízení před Tribunálem ve věci T-665/17.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka vznáší tři důvody kasačního opravného prostředku ve vztahu k napadenému rozhodnutí, které spočívají v tom, že Tribunál:

1. porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Evropské unie a
2. nezdůvodnil závěr, že starší ochranná známka vedlejšího účastníka řízení (dále jen „starší ochranná známka“) má zvýšenou rozlišovací způsobilost ve vztahu k „finančním službám, měnovým a peněžním službám, bankovním službám“, nebo
3. zkreslil skutkové okolnosti jak v souvislosti s posouzením starší ochranné známky a namítané ochranné známky, tak při učinění závěru o zvýšené rozlišovací způsobilosti.

Důvod kasačního opravného prostředku uplatněný navrhovatelkou, který se týká porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) lze dále rozdělit na následující pochybení, kterých se Tribunál dopustil při posuzování daného případu:

1. Tribunál zohlednil dobré jméno starší ochranné známky v první fázi posuzování podobnosti ochranných známek, jakož i při globálním posouzení nebezpečí záměny, což byl nesprávný přístup a vedl k nepřipustnému „dvojímu započtení“;
2. Tribunál nesprávně přistupoval ke starší ochranné známce i k namítané ochranné známce, jako kdyby se v zásadě jednalo o slovní ochranné známky, přičemž nedostatečně zohlednil jejich obrazovou povahu, čímž bylo negativně ovlivněno posouzení jak vzhledové, tak fonetické podobnosti předmětných ochranných známek a relativní váhy, která jim měla být přisouzena;
3. Tribunál se dopustil několika pochybení v souvislosti s vymezením služeb ve třídě 36, ve vztahu k nimž konstatoval, že starší ochranná známka má dobrou pověst, a proto i rozlišovací způsobilost, a
4. jak v důsledku výše uvedených pochybení, tak v důsledku nezohlednění dalších důležitých faktorů Tribunál neprovedl řádné globální posouzení nebezpečí záměny mezi starší ochrannou známkou a namítanou ochrannou známkou.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2019 Gregor Schneider proti rozsudku
Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 4. prosince 2018 ve věci T-560/16, Gregor Schneider v. Úřad
Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**

(Věc C-116/19 P)

(2019/C 213/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Gregor Schneider (zástupce: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie (čtvrtého senátu) ze dne 4. prosince 2018 ve věci T-560/16 v plném rozsahu;
2. rozhodl podle návrhového žádání navrhovatele v těchto řízeních, a to zrušil rozhodnutí EUIPO (dříve OHIM) ze dne 2. října 2014, podle něhož byl žalobce převeden z oddělení mezinárodní spolupráce a právních záležitostí do operačního oddělení;

podpůrně: vrátil věc po zrušení výše uvedeného rozsudku Tribunálu EU;

3. uložil EUIPO náhradu nákladů všech řízení — tedy řízení před Tribunálem EU, jakož i řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem EU.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí navrhovatel devět důvodů kasačního opravného prostředku.

Zprv, Tribunál v napadeném rozsudku provedl nesprávný výklad „zásady souladu“ mezi stížností ve smyslu čl. 91 odst. 2 služebního řádu a následné žaloby, jelikož odmítl žalobní důvod s odkazem na zásadu souladu jako nepřipustný, který žalobce v okamžiku podání stížnosti kvůli doposud neprovedenému přidělení úkolů nemohl uplatnit.

Zadruhé, Tribunál provedl nesprávný výklad kritérií přezkumu existence zneužití pravomoci tím, že stanovil právní pravidlo, že pokud nebylo zjištěno, že prováděcí opatření je v rozporu se zájmem služby, nemůže se jednat rovněž o zneužití pravomoci.

Toto právní pravidlo nemůže být správné, jelikož by vyloučilo ze zneužití pravomoci všechny situace, kdy administrativní upřednostňuje možný zájem služby, aniž by ve skutečnosti sledovala tento zájem. Jedná se přesně o případy inteligentně vymyšleného zneužití pravomoci, které by neměly na základě takto stanoveného právního pravidla uniknout právnímu přezkumu.

Zatřetí, Tribunál provedl nesprávný výklad požadavků na slyšení, které zaručuje právo žalobce být vyslechnut, které je rovněž zakotveno v čl. 41 odst. 1 ve spojení s čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie, tím, že považoval slyšení za nezbytné pouze tehdy, pokud by zamýšlené individuální opatření mohlo podle orgánu mít nepříznivý účinek na dotčenou osobu. Slyšení a přiznání práva být vyslechnut by mělo právě sloužit k vysvětlení stanovisek a účinků zamýšlených rozhodnutí, které orgán doposud nezohlednil.

Začtvrté, Tribunál opakovaně porušil právo žalobce být vyslechnut tím, že mimo jiné na jednání podle čl. 85 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu nezohlednil předložený nový důkaz, neprojednal příslušný návrh svědků ani nepřijal rozhodnutí podle čl. 85 odst. 4 jednacího řádu. Tribunál porušil právo žalobce být vyslechnut rovněž tím, že neprovedl výslech svědků navržených v žalobě a současně vytýká žalobci nedostatek důkazů.

Tribunál tím zapáté porušil mimo jiné základní zásady řádného a spravedlivého řízení ve smyslu článku 47 Listiny základních práv a vyvolává pochybnosti o účinnosti právní ochrany.

Zašesté se Tribunál dopustil zkreslení skutkových okolností, které mu byly předloženy.

Zasedmé žalobce uplatňuje nedostatečné vysvětlení skutkového stavu, zaosmě nedostatečné odůvodnění a zadeváté porušení pravidel logiky.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 27. února 2019 —
MG, NH v. Germanwings GmbH**

(Věc C-190/19)

(2019/C 213/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: MG, NH

Žalovaná: Germanwings GmbH

Předběžná otázka

Může nárok na náhradu škody podle článku 7 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vzniknout i tehdy, pokud cestující nestihne z důvodu relativně malého zpoždění na přiletu přímo navazující let, což má za následek více než tříhodinové zpoždění v cílovém místě určení, avšak každý z obou letů byl provozován jiným leteckým dopravcem a rezervaci potvrdil provozovatel souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy, který naplánoval všechny lety pro svého zákazníka?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španělsko) dne 11. března 2019 — Promociones Oliva Park S.L. v. Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

(Věc C-220/19)

(2019/C 213/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Promociones Oliva Park S.L.

Žalovaný: Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 odst. 2 směrnice 2008/118/ES ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání takové dani, formálně přímé, jako je [daň z hodnoty vyrobené elektrické energie, dále jen „JIVPEE“], která je s ohledem na svou skutečnou povahu nepřímou daní, jež nemá zvláštní důvod a jejímž záměrem je výlučně výběr finančních prostředků, a že kvalifikace přiznaná této dani vnitrostátním právem nemůže převážet nad výkladem unijního práva, který se řídí cíli vlastními tomuto právnímu řádu a podle objektivních charakteristik daně?

- 2) Je hlavní důvod IVPEE, jímž je výběr finančních prostředků — neboť jsou stejným způsobem zdaněny činnosti výroby a dodávání elektrické energie do elektrizační soustavy bez ohledu na jejich intenzitu a dopad na životní prostředí — navzdory tomu, že IVPEE je kvalifikována jako ekologická daň, v rozporu s článkem 1, čl. 3 odst. 1 a 2, jakož i odst. 3 písm. a) ve spojení s čl. 2 písm. k) směrnice 2009/28/ES⁽²⁾?
- 3) Musí být zásada volné hospodářské soutěže a podpory energie z obnovitelných zdrojů vykládána v tom smyslu, že brání IVPEE, neboť tato daň zachází z daňového hlediska s energií z neobnovitelných zdrojů stejně jako s energií z obnovitelných zdrojů, takže dochází k diskriminaci obnovitelných zdrojů a k porušení režimu podpory podle čl. 2 písm. k) a souvisejících směrnice 2009/28/ES?
- 4) Brání konečně zmíněná zásada volné hospodářské soutěže a články 32, 33 a 34 (kapitola VIII, nadepsaná „Organizace přístupu do soustavy“) směrnice 2009/72/ES⁽³⁾ IVPEE, neboť tato daň umožňuje pozitivní diskriminaci zahraničních výrobců elektrické energie na úkor výrobců španělských, takže dochází k narušení vnitřního trhu s elektřinou a přístupu do soustavy?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. 2009, L 9, s. 12).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. 2009, L 140, s. 16).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 14. března 2019 — DX

(Věc C-227/19)

(2019/C 213/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: DX

Žalovaný orgán: Bürgermeister der Stadt Graz

Další účastník řízení: Finanzpolizei

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 56 SFEU, jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES⁽²⁾ vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za nesplnění formálních povinností při přeshraničním výkonu práce, jako je nesplnění povinnosti uchovávat mzdové podklady nebo neprovedení oznámení ústřednímu koordinačnímu úřadu (ZKO-Meldung), stanoví velmi vysoké pokuty, zejména vysoké minimální sankce, které se ukládají kumulativně za každého dotčeného pracovníka?

- 2) Pokud již odpověď na první otázku nebude kladná:

Musí být článek 56 SFEU, jakož i směrnice 96/71/ES a směrnice 2014/67/EU vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby se za nesplnění formálních povinností při přeshraničním výkonu práce ukládaly kumulativní pokuty bez pevné horní hranice?

(¹) Úř. věst. 1997, L 18, s. 1.

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (Úř. věst. 2014, L 159, s. 11).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative (Lucembursko) dne 20. března 2019 —
État du Grand-duché de Luxembourg v. B**

(Věc C-245/19)

(2019/C 213/08)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative

Účastníci původního řízení

Žalobce: État du Grand-duché de Luxembourg

Žalovaný: B

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 7 a 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, případně ve spojení s článkem 47 Listiny, vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která v rámci režimu postupu výměny informací na žádost zavedeného zejména za účelem provedení směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (¹) vylučuje možnost třetí osoby, která má v držení informace, podat jakýkoli opravný prostředek, zejména opravný prostředek k soudu, proti rozhodnutí, kterým jí příslušný orgán tohoto členského státu uložil povinnost, aby mu poskytla informace za účelem splnění žádosti o výměnu informací předložené jiným členským státem?

- 2) V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku, musí být čl. 1 odst. 1 a článek 5 směrnice 2011/16 vykládán, případně s přihlédnutím ke změnám výkladu článku 26 vzorové smlouvy OECD o daních, v tom smyslu, že žádost o výměnu informací, společně s rozhodnutím o uložení povinnosti vydaným příslušným orgánem dožádaného státu na základě takové žádosti, splňují kritérium absence zjevného nedostatku předpokládaného významu, pokud dožadující členský stát uvádí totožnost dotčené osoby povinné k dani, období dotčené šetřením probíhajícím v dožadujícím státě a totožnost držitele předmětných informací, přičemž požaduje informace o smlouvách a s nimi souvisejících fakturách a platbách, které nejsou podrobně určeny, ale jsou definovány pomocí kritérií spočívajících zaprvé ve skutečnosti, že dotčené smlouvy byly uzavřeny určeným držitelem informací, zadruhé, že byly účinné ve zdaňovacích obdobích dotčených v šetření vedeném orgány dožadujícího státu, a zatřetí, že mají vazbu na určenou dotčenou osobu povinnou k dani?

(¹) Úř. věst. 2011, L 64, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative (Lucembursko) dne 20. března 2019 —
État du Grand-duché de Luxembourg v B, C, D, F.C.**

(Věc C-246/19)

(2019/C 213/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative

Účastníci původního řízení

Žalobce: État du Grand-duché de Luxembourg

Žalovaní: B, C, D, F.C.

Další účastník řízení: A

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 7 a 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, případně ve spojení s článkem 47 Listiny, vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která v rámci režimu postupu výměny informací na žádost zavedeného zejména za účelem provedení směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (¹) vylučuje možnost třetí osoby, která má v držení informace, podat jakýkoli opravný prostředek, zejména opravný prostředek k soudu, proti rozhodnutí, kterým jí příslušný orgán tohoto členského státu uložil povinnost, aby mu poskytla informace za účelem splnění žádosti o výměnu informací předložené jiným členským státem?

- 2) V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku, musí být čl. 1 odst. 1 a článek 5 směrnice 2011/16 vykládán, případně s přihlédnutím ke změnám výkladu článku 26 vzorové smlouvy OECD o daních, v tom smyslu, že žádost o výměnu informací, společně s rozhodnutím o uložení povinnosti vydaným příslušným orgánem dožádaného státu na základě takové žádosti, splňují kritérium absence zjevného nedostatku předpokládaného významu, pokud dožadující členský stát uvádí totožnost dotčené osoby povinné k dani, období dotčené šetřením probíhajícím v dožadujícím státě a totožnost držitele předmětných informací, přičemž požaduje informace o smlouvách a s nimi souvisejících fakturách a platbách, které nejsou podrobně určeny, ale jsou definovány pomocí kritérií spočívajících zaprvé ve skutečnosti, že dotčené smlouvy byly uzavřeny určeným držitelem informací, zadruhé, že byly účinné ve zdaňovacích obdobích dotčených v šetření vedeném orgány dožadujícího státu, a zatřetí, že mají vazbu na určenou dotčenou osobu povinnou k dani?

(¹) Úř. věst. 2011, L 64, s. 1.

Žaloba podaná dne 20. března 2019 — Evropská komise v. Kyperská republika

(Věc C-248/19)

(2019/C 213/10)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a E. Manhaeve)

Žalovaná: Kyperská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Kyperská republika tím, že

— nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 3, 4, 10 a 15 a přílohy I směrnice 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod;

— nezajistila vybudování stokové soustavy pro městské odpadní vody z 31 aglomerací (Aradippou, Ipsonas, Dali, Varoklini, Deryneia, Sotira, Xylofagou, Pervolia, Kolossi, Poli Chrysochous, Leivadia, Dromolaxia, Pera Chorio-Nisou, Liopetri, Avgorou, Paliometochi, Kiti, Frenaros, Ormideia, Kokkinotrimithia, Trachoni, Episkopi, Xylotympou, Pano Polemidia, Pyla, Lympia, Parekklesia, Kakopetria, Achna, Meneou et Pyrgos) v souladu s článkem 3 a přílohou I bodem A směrnice 91/271/EHS (¹),

nezajistila ve výše uvedených aglomeracích, aby městské odpadní vody odváděné stokovými soustavami byly před vypuštěním podrobeny sekundárnímu čištění nebo jinému rovnocennému čištění v souladu s články 4, 10 a 15 a přílohou I body B a D směrnice 91/271/EHS,

— uložit Kyperské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Kyperská republika tím, že nezajistila vybudování stokové soustavy pro městské odpadní vody, nedodržela lhůtu 31. prosince 2012 stanovenou ve směrnici 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod (která byla prodloužena ve Smlouvě o přistoupení Kyperské republiky k Evropské unii), pokud jde o stokovou soustavu (článek 3), a tudíž sekundární čištění odpadní vody (článek 4), jakož i infrastrukturu a dohled (články 10 a 15), ve čtyřech aglomeracích s populačním ekvivalentem vyšším než 10000.
2. Kyperská republika tím, že nezajistila vybudování stokové soustavy pro městské odpadní vody, nedodržela lhůtu 31. prosince 2012 stanovenou ve směrnici 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod (která byla prodloužena ve Smlouvě o přistoupení Kyperské republiky k Evropské unii), pokud jde o stokovou soustavu (článek 3), a tudíž sekundární čištění odpadní vody (článek 4), jakož i infrastrukturu a dohled (články 10 a 15), v 27 aglomeracích s populačním ekvivalentem v rozmezí 2000 až 10000.

(¹) Směrnice Rady ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wien (Rakousko) dne 26. března 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG

(Věc C-256/19)

(2019/C 213/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wien

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Žalovaný úřad: Magistrat der Stadt Wien

Další účastnice řízení: Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny, jakož i zásada efektivity minimálně s ohledem na vnitrostátní právní řád, jež má za účelem zajištění nezávislosti a nestrannosti soudů ve své ústavě zakotveno základní právo na přidělování věcí soudcům podle rozvrhu práce, který je předem pevně stanoven podle obecných pravidel, vykládán v tom smyslu, že zákonodárce musí zaručit, že toto základní právo je zaručeno efektivně a nikoliv jen teoreticky?

- 1a) Doplnující otázka: V případě záporné odpovědi na první otázku:

Ukládá čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny, jakož i zásada efektivity ve vnitrostátním právním řádu, jež má ve své ústavě zakotveno základní právo pevného rozvrhu práce, zákonodárci nějaké povinnosti zajištění, a pokud ano, jaké?

- 1b) Doplnující otázky: V případě kladné odpovědi na první otázku

1b - 1) Nařizuje čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny, jakož i zásada efektivity minimálně ohledně vnitrostátního právního řádu, jež má ve své ústavě zakotveno základní právo pevného rozvrhu práce, nedodržení pokynu nebo úkonu týkajícího se přidělení určitého spisu soudci orgánem, který je podle zákona k tomuto pokynu nebo úkonu nepřislušný?

1b - 2) Ukládá čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny, jakož i zásada efektivity minimálně ohledně vnitrostátního právního řádu, jež má ve své ústavě zakotveno základní právo pevného rozvrhu práce, že jednací řád soudu smí orgánu pověřenému přidělováním soudních spisů poskytovat ohledně rozhodnutí o přidělení, pokud vůbec nějaký, pak jen úzký, předem stanovený rozhodovací prostor?

- 2) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny, jakož i zásada efektivity minimálně ohledně vnitrostátního právního řádu, jež má za účelem zajištění nezávislosti a nestrannosti soudů ve své ústavě zakotveno základní právo na přidělování věcí soudcům podle rozvrhu práce, který je předem pevně stanoven podle obecných pravidel, vykládán v tom smyslu, že soudce, který má pochybnosti 1) o legalitě interního rozvrhu práce soudu resp. 2) o legalitě rozhodnutí, kterým se provádí interní rozvrh práce soudu a které se přímo dotýká činnosti soudce (zejména rozhodnutí o přidělení věci), musí mít možnost podat ohledně těchto pochybností opravný prostředek (který jej zejména finančně nezatíží) k jinému soudu, jež má plnou kontrolní pravomoc k posouzení legality právního aktu označeného za protiprávní?

V případě záporné odpovědi: Jsou jiné předpisy, jež má zajistit zákonodárce, které zaručují, že soudce bude schopen dosáhnout legality dodržování zákonných povinností, jež se ho dotýkají, při zohlednění zákonných (zejména interních soudních) pravidel přidělování věcí?

- 3) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny, jakož i zásada efektivity minimálně ohledně vnitrostátního právního řádu, jež má za účelem zajištění nezávislosti a nestrannosti soudů ve své ústavě zakotveno základní právo na přidělování věcí soudcům podle rozvrhu práce, který je předem pevně stanoven podle obecných pravidel, vykládán v tom smyslu, že účastník soudního řízení, který má pochybnosti 1) o legalitě ustanovení interního rozvrhu práce soudu, které je prejudikováno pro vyřízení jeho věci resp. 2) o legalitě přidělení této věci určitému soudci, musí mít možnost podat ohledně těchto pochybností ještě před vynesením soudního rozhodnutí o těchto pochybnostech opravný prostředek (který tohoto účastníka nebude nepřiměřeně zatěžovat) k jinému soudu, jež má plnou kontrolní pravomoc k posouzení legality právního aktu označeného za protiprávní?

V případě záporné odpovědi: Jsou jiné předpisy, jež má zajistit zákonodárce, které zaručují, že účastník řízení bude ještě před vynesením soudního rozsudku schopen dosáhnout legality dodržení základního práva na zohlednění „zákonného soudce“?

- 4) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny, jakož i zásada efektivity minimálně ohledně vnitrostátního právního řádu, jenž má za účelem zajištění nezávislosti a nestrannosti soudů ve své ústavě zakotveno základní právo na přidělování věcí soudcům podle rozvrhu práce, který je předem pevně stanoven podle obecných pravidel, vykládán v tom smyslu, že interní rozvrh práce soudu a interní dokumentace nápadu v rámci soudu musí být tak transparentní a srozumitelné, že soudce resp. účastník řízení je bez vynaložení zvláštního úsilí schopen prověřit, že konkrétní věc byla určitému soudci či určitému senátu přidělena v souladu s interním rozvrhem práce soudu?

V případě záporné odpovědi: Jsou jiné předpisy, jež má zajistit zákonodárce, které zaručují, že soudce resp. účastník řízení bude schopen se dozvědět, zda je přidělení určité věci v souladu se zákonem?

- 5) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny, jakož i zásada efektivity minimálně ohledně vnitrostátního právního řádu, jenž má za účelem zajištění nezávislosti a nestrannosti soudů ve své ústavě zakotveno základní právo na přidělování věcí soudcům podle rozvrhu práce, který je předem pevně stanoven podle obecných pravidel, vykládán v tom smyslu, že účastníci a soudce v soudním řízení musí být bez zvláštního vlastního přičinění schopni obsahově porozumět pravidlům rozvrhu práce, jakož i že účastníci řízení a soudce musí být tímto způsobem schopni prověřit legalitu přidělení věci určitému soudci resp. senátu?

V případě záporné odpovědi: Jsou jiné předpisy, jež má zajistit zákonodárce, které zaručují, že soudce resp. účastník řízení bude schopen se dozvědět, zda je přidělení určité věci v souladu se zákonem?

- 6) Jaké úsilí ohledně své povinnosti dodržování procesních pravidel unijního práva musí vynaložit soudce, kterému je právním aktem, proti němuž se (mimosoudně či v rámci soudu) nemůže bránit, ukládán úkon porušující unijní právo a práva účastníků řízení?

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. dubna 2019 Andrew Clarkem proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 25. března 2019 ve věci T-731/18, Clarke v. Komise

(Věc C-284/19 P)

(2019/C 213/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Andrew Clarke (zástupce: E. Lock, solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— vrátil věc zpět k posouzení Tribunálu, který zohlední závěry Soudního dvora,

- rozhodl, že nejpozději do 12. dubna 2019 (nebo jiného data, do něhož může být prodloužena lhůta podle článku 50 SFEU)
- a) se bude Tribunál tímto návrhem zabývat podle časového rozvrhu a takovým způsobem, aby byl schopen vydat konečný rozsudek;
- b) Komise učiní dočasné opatření spočívající v tom, že zašle Spojenému království odůvodněné stanovisko, v němž bude vyložena její názor na porušení unijního práva, který lze dovozovat z jejího dopisu navrhovateli ze dne 25. října 2018;
- rozhodl, že účastníci řízení se mohou případně obrátit na Tribunál za účelem získání dalších pokynů;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel uplatňuje na podporu kasačního opravného prostředku jeden důvod:

Tribunál v usnesení ze dne 25. března 2019 nesprávně pochopil, čeho se žalobce svým návrhem domáhá, chybně konstatoval, že žalobce takový návrh nemůže podat a že Tribunál nemá pravomoc rozhodnout v souladu s návrhem.

Navrhovatel nepožadoval, aby Komise zahájila řízení o nesplnění povinnosti proti Spojenému království. Je požadováno zrušení dvou rozhodnutí Komise, přičemž Tribunál jedno z nich nesprávně vymezil. Judikatura, ze které Tribunál vycházel, v tomto směru nikterak nepodporuje závěr, ve vztahu k němuž byla citována, nebo je irrelevantní. Navrhovatel se může domáhat zrušení těchto rozhodnutí v rozsahu, v němž mu byla určena nebo v němž se ho bezprostředně a osobně dotýkají. Podpůrně, navrhovatel se dále může domáhat rozhodnutí podle článku 265 SFEU na základě toho, že se Komise dopustila nečinnosti, když ve vztahu ke Spojenému království nevydala odůvodněné stanovisko, k čemuž je povinna podle čl. 258 prvního pododstavce SFEU, jelikož v rámci druhého z těchto rozhodnutí konkludentně akceptovala na základě své diskreční pravomoci podle čl. 258 druhého pododstavce, že Spojené království porušuje unijní právo. Je tedy opodstatněné tvrdit, že by odůvodněné stanovisko mělo být určeno i navrhovateli nebo že se ho bezprostředně a osobně dotýká. Navrhovatel se dále může domáhat vydání příkazu a nařízení předběžných opatření v souvislosti s jeho návrhem na základě článku 265 SFEU.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem Trnava (Slovensko) dne 9. dubna 2019 —
RN v. Home Credit Slovakia a.s.**

(Věc C-290/19)

(2019/C 213/13)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud Trnava

Účastníci původního řízení

Žalobce: RN

Žalovaná: Home Credit Slovakia a.s.

Předběžná otázka

Má být čl. 10 odst. 1 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ⁽¹⁾ ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS vykládán v tom smyslu, že smlouva o spotřebitelském úvěru odpovídá požadavku uvedenému v tomto ustanovení, pokud roční procentní sazba nákladů v ní není uvedena jako přesný procentní údaj, ale jako rozpětí dvou údajů (od — do)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 133, s. 66

Žaloba podaná dne 11. dubna 2019 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-298/19)

(2019/C 213/14)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Konstantinidis a E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že nepřijala všechna opatření, která vyplývají z rozsudku vydaného Soudním dvorem dne 23. dubna 2015 ve věci C-149/14 ⁽¹⁾, Komise v. Řecká republika, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU;

- uložit Řecké republice povinnost zaplatit navrhované penále ve výši EUR 23 753,25 za každý den prodlení s plněním povinností vyplývajících z rozsudku vydaného ve věci C-149/14, počínaje dnem vyhlášení rozsudku ve výše uvedené věci až do dne splnění povinností vyplývajících z rozsudku vydaného v téže věci;
- uložit Řecké republice povinnost zaplatit denní paušální částku ve výši EUR 2 639,25 ode dne vyhlášení rozsudku ve věci C-149/14 až do dne vyhlášení rozsudku v této věci, anebo do dne splnění povinností vyplývajících z rozsudku ve věci C-149/14, pokud k tomu dojde dříve a za předpokladu, že výše uvedená částka není vyšší, uložit minimální paušální částku ve výši EUR 1 310 000;
- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Na základě čl. 260 odst. 1 SFEU je Řecká republika povinna přijmout opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ve věci C-149/14. Řecká republika nicméně nepřijala všechna opatření nezbytná pro naplnění výroku uvedeného rozsudku. Konkrétně Řecká republika nestanovila akční programy ve vztahu k ohroženým oblastem, které se vyznačují výskytem podzemních nebo povrchových vod, jež jsou znečištěny dusičnany ze zemědělských zdrojů. Komise se proto rozhodla podat žalobu k Soudnímu dvoru.
2. Komise se svou žalobou domáhá, aby Soudní dvůr uložil Řecké republice povinnost zaplatit denní paušální částku ve výši EUR 2 639,25. Výše paušální částky a penále byla vypočítána s přihlédnutím k závažnosti a délce trvání neplnění povinnosti, jakož i odrazujicímu účinku, v závislosti na finanční kapacitě tohoto členského státu.

(¹) EU:C:2015:264.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale ordinario di Torino (Itálie) dne 11. dubna 2019 —
Techbau SpA v. Azienda Sanitaria Locale AL**

(Věc C-299/19)

(2019/C 213/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Torino

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Techbau SpA

Žalovaná: Azienda Sanitaria Locale AL

Předběžná otázka

Brání čl. 2 odst. 1 směrnice 2000/35/ES ⁽¹⁾ takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 2 odst. 1 písm. a) legislativního nařízení č. 231 ze dne 9. října 2002, který vylučuje z pojmu „obchodní transakce“ — který je chápán jako smlouvy, které „vedou, výlučně nebo převážně, k dodání zboží nebo poskytnutí služeb za úplatu“ — a tedy z vlastní oblasti působnosti smlouvu o dílo, bez ohledu na to, zda veřejnoprávní nebo soukromoprávní, a zejména veřejnou zakázku na stavební práce ve smyslu směrnice 93/37/EHS ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (Úř. věst. L 200, 8.8.2000, s. 35).

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 54).

Žaloba podaná dne 12. dubna 2019 — Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-305/19)

(2019/C 213/16)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Ondrůšek, K. Talabér-Ritz, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika

Návrhové žádání žalobkyně

- určit, že tím, že Česká republika nezajistila, aby v budovách s celkovou užitnou podlahovou plochou větší než 500 m², pro které byl vydán certifikát energetické náročnosti podle čl. 12 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ⁽¹⁾ ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov, a které jsou často navštěvovány veřejností, byly vystaveny certifikáty energetické náročnosti, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 2 této směrnice;
- uložit České republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Článek 13 odst. 2 Směrnice 2010/31/EU ukládá povinnost vystavovat certifikát energetické náročnosti, vydaný v souladu s článkem čl. 12 odst. 1 Směrnice, v případech, kdy budovu s užitnou podlahovou plochou větší 500 m² často navštěvuje veřejnost.

2. České právo (§ 7a zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů) však ukládá povinnost vystavit certifikát, respektive průkaz, energetické náročnosti pro tyto budovy pouze v případě, že jsou užívány orgánem veřejné moci. České právo tedy neukládá povinnost vystavit průkaz energetické náročnosti v situacích, kdy jsou tyto budovy užívány jinými subjekty než orgány veřejné moci, a často je navštěvuje veřejnost. Potřebná legislativní úprava se zatím pouze připravuje.
3. Česká republika tedy nezajistila, aby v budovách s celkovou užitnou podlahovou plochou větší než 500m², pro které byl vydán certifikát energetické náročnosti podle čl. 12 odst. 1 Směrnice, a které jsou často navštěvovány veřejností, byly vystaveny certifikáty energetické náročnosti, a nesplnila tak své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 2 Směrnice.

(¹) Úř. věst. 2010, L 153, s. 13

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 15. dubna 2019 — Milis Energy SpA v. Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Věc C-306/19)

(2019/C 213/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Milis Energy SpA

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Předběžná otázka

Brání unijní právo použití takového vnitrostátního ustanovení, jako je ustanovení čl. 26 odst. 2 a 3 nařízení vlády s mocí zákona č. 91/2014 přeměněného zákonem č. 116/2014, které významným způsobem snižuje nebo zpožďuje platbu pobídek, které již byly přiznány na základě zákona a stanoveny na základě příslušných dohod podepsaných výrobcí elektřiny fotovoltaickou přeměnou s Gestore dei servizi energetici s.p.a., veřejnou společností pověřenou výkonem této funkce; zejména, je toto vnitrostátní ustanovení slučitelné s obecnými zásadami unijního práva legitimního očekávání, právní jistoty, loajální spolupráce a užitečného účinku; s články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie; se směrnicí 2009/28/ES (¹) a s právní úpravou režimů podpory stanovených v této směrnici; s čl. 216 odst. 2 SFEU, zejména ve vztahu ke Smlouvě o energetické chartě?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne
16. dubna 2019 — BONVER WIN, a. s. v. Ministerstvo financí**

(Věc C-311/19)

(2019/C 213/18)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: BONVER WIN, a. s.

Žalovaný: Ministerstvo financí

Předběžné otázky

- 1) Použije se článek 56 a násl. Smlouvy o fungování Evropské unie na vnitrostátní právní předpis (obecně závaznou vyhlášku obce), který v části jedné obce zakazuje určitou službu, jen proto, že část zákazníků tímto předpisem dotčeného poskytovatele služby může pocházet či pochází z jiného členského státu Evropské unie?

Pokud ano, postačuje pro aplikovatelnost článku 56 Smlouvy o fungování Evropské unie pouhé tvrzení možnosti výskytu zákazníků z jiného členského státu, anebo je poskytovatel služby povinen dokázat reálné poskytování služeb zákazníkům pocházejících z jiných členských států?

- 2) Je pro odpověď na první položenou otázku jakkoliv relevantní, že:
- a) potenciální omezení svobody poskytování služeb je výrazně limitováno, a to jak geograficky, tak i věcně (potenciální aplikovatelnost výjimky *de minimis*);
 - b) není patrné, že by vnitrostátní právní předpis upravoval odlišným způsobem, právně nebo fakticky, postavení subjektů poskytujících služby především občanům jiných členských států Evropské unie, na straně jedné, a subjektů zaměřujících se na domácí klientelu, na straně druhé?

**Kasační opravný prostředek podaný dne 24. dubna 2019 Evropskou komisí proti rozsudku
Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) vydanému dne 14. února 2019 ve spojených věcech T-131/16
a T-263/16, Belgie a Magnetrol International v. Komise**

(Věc C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: P.J. Loewenthal, F. Tomat, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Belgie, Magnetrol International, Irsko

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) ze dne 14. února 2019 ve spojených věcech T-131/16 a T-263/16, Belgie a Magnetrol International v. Komise (EU:T:2019:91), v rozsahu, v němž je v něm konstatováno, že v rozhodnutí Komise (EU) 2016/1699 ⁽¹⁾ ze dne 11. ledna 2016 o režimu státní podpory v podobě zdanění nadměrného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) provedeném Belgií byl systém týkající se „nadměrného zisku“ nesprávně klasifikován jako režim ve smyslu čl. 1 písm. d) nařízení 2015/1589 ⁽²⁾;
- vrátil věc Tribunálu k novému posouzení žalobních důvodů, kterými se dosud nezabýval a
- rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni a nákladech řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že bylo chybné klasifikovat praxi zdanění „nadměrného zisku“ prováděnou Belgií v letech 2004 až 2014 jako režim ve smyslu čl. 1 písm. d) nařízení 2015/1589.

Tribunál nesprávně vyložil první podmínku čl. 1 písm. d) a zkreslil body 94 až 110 odůvodnění napadeného rozhodnutí, když dovo-
dil, že Komise považovala za základ režimu „nadměrného zisku“ pouze legislativní akty vyjmenované v bodě 99 odůvodnění.

Tribunál nesprávně vyložil druhou podmínku čl. 1 písm. d) a zkreslil body 100 až 108 odůvodnění napadeného rozhodnutí, když dovo-
dil, že osvobození „nadměrného zisku“ od daně vyžaduje přijetí dalších prováděcích opatření.

Tribunál nesprávně vyložil třetí podmínku čl. 1 písm. d) a zkreslil body 66, 102, 103, 109, 139 a 140 odůvodnění napadeného roz-
hodnutí, když dovo-
dil, že za účelem vymezení příjemců osvobození „nadměrného zisku“ od daně jsou nezbytná další prováděcí opat-
ření.

Tribunál konečně nezohlednil *ratio legis* čl. 1 písm. d), když dovo-
dil, že Komise nesprávně klasifikovala systém týkající se „nadměrného
zisku“ jako režim ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2016, L 260, s. 61.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 29. dubna 2019 Drex Technologies SA proti rozsudku Tribunálu
(pátého senátu) vydanému dne 28. února 2019 ve věci T-414/16, Drex Technologies v. Rada**

(Věc C-348/19 P)

(2019/C 213/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Drex Technologies SA (zástupce: E. Ruchat, avocat)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- Rozhodnout, že projednávaný kasační opravný prostředek je přípustný a opodstatněný;
- z toho důvodu zrušit rozsudek ze dne 28. února 2019 (T-440/16).

A ve věci nově rozhodnout tak, že:

- rozhodnutí (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016 ⁽¹⁾ a na něj navazující prováděcí akty v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, se zrušují;
- Radě se ukládá náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka tři důvody kasačního opravného prostředku.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž Tribunál porušil právo navrhovatelky zakotvené v článku 41 Listiny základních práv být slyšena před přijetím nových omezujících opatření.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení a zkreslení skutkového stavu v rozsahu, v němž Tribunál nezohlednil články předložené navrhovatelkou na podporu její žaloby na neplatnost, aby prokázala, že nepodporuje syrský režim.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž Tribunál nerozhodl o protiprávnosti ustanovení 27 a 28 rozhodnutí 2013/255/SZBP, která stanoví, že příslušnost k rodině Al-Asáda nebo rodině Maklúfů je autonomní kritérium odůvodňující uložení sankcí, které zároveň přenáší důkazní břemeno.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 141, 28.5.2016, s. 125).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 29. dubna 2019 Almashreq Investment Fund proti
rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 28. února 2019 ve věci T-415/16, Almashreq Investment
Fund v. Rada**

(Věc C-349/19 P)

(2019/C 213/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Almashreq Investment Fund (zástupce: E. Ruchat, avocat)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozhodnutí (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016 ⁽¹⁾ a na něj navazující prováděcí akty v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka tři důvody kasačního opravného prostředku.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž Tribunál porušil právo navrhovatelky zakotvené v článku 41 Listiny základních práv být slyšena před přijetím nových omezujících opatření.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení a zkreslení skutkového stavu v rozsahu, v němž Tribunál nezohlednil články předložené navrhovatelkou na podporu její žaloby na neplatnost, aby prokázala, že nepodporuje syrský režim.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž Tribunál nerozhodl o protiprávnosti ustanovení 27 a 28 rozhodnutí 2013/255/SZBP, která stanoví, že příslušnost k rodině Al-Asáda nebo rodině Maklúfů je autonomní kritérium odůvodňující uložení sankcí, které zároveň přenáší důkazní břemeno.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 141, 28.5.2016, s. 125).

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. dubna 2019 Souruh SA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 28. února 2019 ve věci T-440/16, Souruh v. Rada

(Věc C-350/19 P)

(2019/C 213/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Souruh SA (zástupce: E. Ruchat, avocat)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- Rozhodnout, že projednávaný kasační opravný prostředek je přípustný a opodstatněný;
- z toho důvodu zrušit rozsudek ze dne 28. února 2019 (T-440/16).

A ve věci nově rozhodnout tak, že:

- rozhodnutí (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016 ⁽¹⁾ a na něj navazující prováděcí akty v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, se zrušují;
- Radě se ukládá náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka tři důvody kasačního opravného prostředku.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž Tribunál porušil právo navrhovatelky zakotvené v článku 41 Listiny základních práv být slyšena před přijetím nových omezujících opatření.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení a zkreslení skutkového stavu v rozsahu, v němž Tribunál nezohlednil články předložené navrhovatelkou na podporu její žaloby na neplatnost, aby prokázala, že nepodporuje syrský režim.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž Tribunál nerozhodl o protiprávnosti ustanovení 27 a 28 rozhodnutí 2013/255/SZBP, která stanoví, že příslušnost k rodině Al-Asáda nebo rodině Maklúfů je autonomní kritérium odůvodňující uložení sankcí, které zároveň přenáší důkazní břemeno.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 141, 28.5.2016, s. 125).

Žaloba podaná dne 10. května 2019 — Evropská komise v. Spolková republika Německo**(Věc C-371/19)**

(2019/C 213/23)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Jokubauskaitė a R. Pethke, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Spolková republika Německo tím, že systematicky odmítala vyžadovat si údaje chybějící v žádostech o vrácení DPH a namísto toho v daných případech žádosti přímo zamítala, pokud takové údaje mohly být poskytnuty až po lhůtě stanovené na 30. září, neplnila povinnosti, které jí přísluší na základě článků 170 a 171 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾, jakož i článku 5 směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě ⁽²⁾,
- uložil Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu svého návrhu uplatňuje Evropská komise následující tři žalobní důvody:

1) První žalobní důvod — porušení zásady neutrality DPH

Podle Evropské komise Spolková republika Německo porušila zásadu neutrality DPH zakotvenou v člácích 170 a 171 směrnice 2006/112 a v článku 5 směrnice 2008/9, podle nichž je při pořízení zboží a služeb třeba opravit ve prospěch osoby povinné k dani DPH odvedenou ve fázi plnění skutečných na vstupu.

Komise má za to, že zásada neutrality DPH vyžaduje vyhovět všem žádostem o vrácení, které splňují věcné požadavky. V případě pochybností o tom, zda jsou tyto podmínky vrácení splněny, mohou být podle ní žádosti o vrácení podle článku 5 směrnice 2008/9 ve spojení s jejím čl. 21 prvním pododstavcem první větou zamítnuty pouze tehdy, jestliže nebylo vyhověno žádostem o údaje vzneseným podle článku 20 uvedené směrnice členským státem vrácení daně.

2) Druhý žalobní důvod — porušení zásady užitečného účinku práva na vrácení DPH

Podle Evropské komise výklad čl. 20 odst. 1 směrnice 2008/9 zastávaný Spolkovou republikou Německo brání skutečnému výkonu práva na vrácení DPH osobami povinnými k dani neusazenými v členském státě vrácení daně. Správní praxe německých daňových orgánů tak podle ní představuje zásah do práv těchto osob povinných k dani zakotvených v člácích 170 a 171 směrnice 2006/112 a v článku 5 směrnice 2008/9.

Evropská komise má za to, že k zajištění užitečného účinku směrnic 2006/112 a 2008/9 a co možná největšího dodržení zásady neutrality je třeba věcně důvodným žádostem o vrácení DPH vyhovět. Podle ní je předmětem právní úpravy zaručit, že při nákupu zboží a služeb bude DPH odvedená ve fázi plnění uskutečněných na vstupu v plné výši opravena, a vytvořit tak v zásadě rovné podmínky hospodářské soutěže pro všechny osoby povinné k dani, a to i v případech přeshraničních plnění. Evropská komise má za to, že je v tomto ohledu třeba přijmout veškerá vhodná správní opatření stanovená směrnicí, která umožňují žádostem o vrácení DPH vyhovět.

3) Třetí žalobní důvod — porušení zásady legitimního očekávání

Podle Evropské komise je systematické odmítání Spolkové republiky Německo vyžadovat doplňující údaje a důkazy podle čl. 20 odst. 1 směrnice 2008/9 v rozporu se zásadou legitimního očekávání. Podle ní musí mít každá osoba povinná k dani poté, co obdrží potvrzení o doručení žádosti o vrácení, právo očekávat, že její žádost bude vyřízena v souladu s ustanoveními dané směrnice. Evropská komise má za to, že pokud tomu tak není, dochází k porušení legitimního očekávání osoby povinné k dani, že její žádost bude vyřízena v souladu se zákonem.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2008, L 44, s. 23.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. května 2019 — QH v. Parlament

(Věc T-748/16) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Zaměstnanci na dobu určitou — Článek 24 služebního řádu — Žádost o pomoc — Článek 12a služebního řádu — Psychické obtěžování — Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc — Zásady objektivit a nestrannosti — Právo na řádnou správu — Právo být vyslechnut“)

(2019/C 213/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: QH (zástupce: původně N. Lhoest a S. Michiels, poté N. Lhoest, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: M. Ecker a Í. Ní Riagáin Düro, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU, který zaprvé zní na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 26. ledna 2016, kterým orgán Parlamentu oprávněný ke jmenování zamítl žádost o pomoc podanou žalobcem dne 11. prosince 2014 a rozhodnutím ze dne 12. července 2016, kterým orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv zamítl stížnost žalobce, a zadruhé zní na náhradu škody, kterou žalobce údajně utrpěl v důsledku protiprávního jednání, kterého se tento orgán dopustil při zpracování této žádosti o pomoc.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 26. ledna 2016, kterým se zamítá žádost QH o pomoc, jak byla potvrzena v rozhodnutí ze dne 12. července 2016, kterým se stížnost zamítá, se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. května 2019 — Španělsko v. Komise(Věc T-49/17) ⁽¹⁾

(„EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Finanční opravy — Pojem výrobce — Investice učiněné mimo provozovnu organizace producentů — Předběžné kontroly před schválením operačního programu — Kontrola schválení výdajů — Jednorázová finanční oprava — Paušální finanční oprava — Proporcionalita — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2019/C 213/25)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupci: původně V. Ester Casas, abogado del Estado, poté S. Jiménez García, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Lewis a M. Morales Puerta, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/2018 ze dne 15. listopadu 2016, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2016, L 312, s. 26).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 27.3.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. května 2019 — Scor v. Komise(Věc T-135/17) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Trh zajištění rizik přírodních katastrof — Podpora v podobě neomezené záruky poskytnuté společnosti CCR — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem po předběžné fázi zkoumání — Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU — Žaloba na neplatnost — Aktivní legitimace — Absence podstatného dotčení soutěžního postavení — Částečná nepřipustnost — Procesní práva zúčastněných stran — Postavení zúčastněné strany — Neexistence závažných obtíží“)

(2019/C 213/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Scor SE (Paříž, Francie) (zástupci: N. Baverez, N. Autet, M. Béas a G. Marson, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky, A. Bouchagiar a K. Blanck, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Francouzská republika (zástupci: původně D. Colas, B. Fodda, E. de Moustier a J. Bousin, poté D. Colas, B. Fodda, P. Dodeller, R. Coesme a E. de Moustier, zmocněnci) a Caisse centrale de réassurance (Paříž, Francie) (zástupci: původně J.-P. Gunther, A. Giraud a S. Petit, poté A. Giraud a S. Petit, advokáti)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 5995 final ze dne 26. září 2016, týkající se opatření SA.37649 a SA.45860 provedených Francií, a to v rozsahu, v němž Komise tímto rozhodnutím prohlásila neomezenou záruku poskytnutou společnosti CCR na její činnost v oblasti zajištění rizik přírodních katastrof za slučitelnou s vnitřním trhem.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Scor SE ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a společností Caisse centrale de réassurance (CCR), včetně nákladů vynaložených v souvislosti s žádostí o důvěrné zacházení.*
- 3) *Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení včetně nákladů vynaložených v souvislosti s žádostí o důvěrné zacházení.*

(¹) Úř. věst. C 144, 8.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. května 2019 — Německo v. Komise

(Věc T-239/17) (¹)

(„EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje vynaložené Německem — Paušální finanční oprava použitá na základě nedostatečné četnosti klíčových kontrol — Povinnosti ročního výpočtu a zúčtování úroků — Články 31 a 32 nařízení (ES) č. 1290/2005 — Článek 6 písm. h) nařízení (ES) č. 885/2006 — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“)

(2019/C 213/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: původně D. Klebs a T. Henze, poté D. Klebs, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou, a M. Zalewski, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2017/264 ze dne 14. února 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2017, L 39, s. 12), v rozsahu, v němž se týká Spolkové republiky Německo.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 195, 19.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Wattiau v. Parlament

(Věc T-737/17) (¹)

(„Veřejná služba — Sociální zabezpečení — RCAM — Úhrada léčebných výloh — Úmluva uzavřená mezi Evropskou unií, Lucemburskem a Konsorciem lucemburských nemocnic o stanovení cen za nemocniční péči, kterou obdrželi účastníci RCAM — Námitka protiprávnosti — Zásada zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti — Článek 18 první pododstavec SFEU — Články 20 a 21 Listiny základních práv — Článek 39 společných pravidel pro zdravotní pojištění úředníků“)

(2019/C 213/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Francis Wattiau (Bridel, Lucembursko) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: M. Rantala a J. Van Pottelberge, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobce: Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící, zaprvé, na zrušení rozhodnutí oddělení pro úhradu léčebných výloh společného systému nemocenského pojištění v Lucembursku, jak vyplývá z rozpisu plateb č. 244 ze dne 25. ledna 2017, podle něhož má žalobce povinnost zaplatit částku 843,01 eur, a, zadruhé, na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu jakožto orgánu oprávněného ke jmenování, ze dne 2. srpna 2017, kterým se toto rozhodnutí potvrzuje.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí oddělení pro úhradu léčebných výloh společného systému nemocenského pojištění v Lucembursku, jak vyplývá z rozpisu plateb č. 244 ze dne 25. ledna 2017, podle něhož má Francis Wattiau povinnost zaplatit částku 843,01 eur, což odpovídá 15 % faktury za zdravotní péči ze dne 30. května 2016, se zrušuje.
- 2) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené F. Wattiau.
- 3) Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 29.1.2018

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Kuota International v. EUIPO — Sintema Sport (K)

(Věc T-136/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie K — Absolutní důvod neplatnosti — Nejednání v dobré víře — Článek 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 213/29)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kuota International Corp. Ltd (Road Town, Britské Panenské ostrovy) (zástupkyně: C. Herissay Ducamp, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: V. Ruzek, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Sintema Sport Srl (Albate, Itálie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. prosince 2017 (věc R 3111/2014-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Kuota International a Sintema Sport.

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 15. prosince 2017 (věc R 3111/2014-1) se zrušuje.
- 2) Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. května 2019 — Sona Nutrition v. EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Věci T-152/18 až T-155/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihlášky obrazových ochranných známek Evropské unie SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — Starší národní slovní ochranná známka MULTIPLUS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 213/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Gája, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Spojené státy) (zástupci: K. Neefs a S. Cubitt, advokáti)

Předmět věci

Žaloby podané proti rozhodnutím čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. prosince 2017 (věci R 1 319/2017-4, R 1 321/2017-4, R 1 322/2017-4 a R 1 323/2017-4) týkajícím se námitkového řízení mezi společnostmi Sona Nutrition a Solgar Holdings.

Výrok

1. Věci T-152/18 až T-155/18 se pro účely tohoto rozsudku spojují.
2. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 20. prosince 2017 (věci R 1 319/2017-4, R 1 321/2017-4, R 1 322/2017-4 a R 1 323/2017-4) se zrušují.
3. EUIPO a společnost Solgar Holdings, Inc. ponesou vlastní náklady řízení a každý z nich nahradí jednu polovinu nákladů řízení vynaložených společností Sona Nutrition Ltd.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Briois v. Parlament(Věc T-214/18) ⁽¹⁾

(„Výsady a imunity — Poslanec Evropského parlamentu — Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity — Souvislost s funkcí poslance — Rovné zacházení — Zásada řádné správy — Práva na obhajobu — Mimosmluvní odpovědnost“)

(2019/C 213/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francie) (zástupce: F. Wagner advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Görlitz a S. Alonso de León, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu P8_TA(2018)0020 ze dne 6. února 2018 o zbavení poslanecké imunity žalobce a návrh na základě článku 268 SFEU znějící na náhradu škody, kterou žalobce údajně utrpěl.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Steeve Briois ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 18.6.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. května 2019 — Mauritsch v. INEA(Věc T-271/18) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Smlouva na dobu určitou — Prvotní odmítnutí nabídky na prodloužení smlouvy ze strany žalobce — Rezignace — Odepření nároku na příspěvek v nezaměstnanosti — Odpovědnost“)

(2019/C 213/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Walter Mauritsch (Viedeň, Rakousko) (zástupci: S. Rodrigues a A. Champetier, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentura pro inovace a sítě (zástupci: I. Ramallo, zmocněnec, ve spolupráci s A. Duron, advokátkou)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 270 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí INEA ze dne 24. ledna 2018, kterým byla zamítnuta žalobcová stížnost ze dne 4. října 2017, a rozhodnutí INEA ze dne 2. srpna 2017, kterým byla zamítnuta žalobcová žádost o náhradu ze dne 10. dubna 2017, a k náhradě škody, která žalobci údajně vznikla v důsledku těchto rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Walterovi Mauritschovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. května 2019 — WP v. EUIPO

(Věc T-407/18) (¹)

(„Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Smlouva na dobu určitou — Rozhodnutí o neobnovení pracovní smlouvy — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost náležitě péče — Rovné zacházení — Pravidlo shody mezi žalobou a stížností“)

(2019/C 213/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: WP (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Lukošiušė a K. Tóth, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí EUIPO ze dne 6. října 2017, kterým EUIPO odmítl žalobkyni podruhé obnovit pracovní smlouvu na místo dočasněho zaměstnance.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) WP se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 319, 10.9.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. května 2019 — Fissler v. EUIPO (vita)(Věc T-423/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie vita — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Popisný charakter — Pojem „vlastnost“ — Název barvy — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 213/34)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Německo) (zástupci: G. Hasselblatt a K. Middelhoff, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: W. Schramek a D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. března 2018 (věc R 1326/2017-5), týkajícímu se přihlášky slovního označení vita jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 28. března 2018 (věc R 1326/2017-5) se zrušuje.
- 2) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Lupu v. EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)(Věc T-558/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Djili DS — Starší národní slovní ochranná známka DJILI — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 213/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Victor Lupu (Bukurešť, Rumunsko) (zástupkyně: P. Acsinte, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Gája a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulharsko) (zástupce: C.-R. Romișan, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. června 2018 (věc R 2391/2017-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi V. Lupuem a společností Djili Soy Dzhihangir Ibryam.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Victoru Lupuovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 408, 12.11.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Promeco v. EUIPO — Aerts (nádobí)

(Věc T-353/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o neplatnosti — Zrušení návrhu na prohlášení neplatnosti — Nevydání rozhodnutí“)

(2019/C 213/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Promeco NV (Kortrijk, Belgie) (zástupci: H. Hartwig a A. von Mühlendahl, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Folliard-Monguiral a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Aerts NV (Geel, Belgie) (zástupci: G. Glas a T. Carmeliet, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí velkého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. února 2018 (věc R 459/2016-G) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Promeco NV a Aerts NV.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) *Promeco NV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).*
- 3) *Aerts NV ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2019 — Engel v. EUIPO — F. Engel (ENGEL)

(Věc T-381/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2019/C 213/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Engel GmbH (Pfullingen, Německo) (zástupce: C. Pfitzer, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Gája a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: F. Engel K/S (Haderslev, Dánsko) (zástupkyně: L. Elmggaard Sørensen, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. března 2018 (věc R 1423/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi F. Engel a Engel.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) *Společnosti Engel GmbH a F. Engel K/S ponесou vlastní náklady řízení a společnost Engel GmbH nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).*

(¹) Úř. věst. C 276, 6.8.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. dubna 2019 — Dermatest v. EUIPO (DERMATEST)(Věc T-495/18) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie DERMATEST — Zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2019/C 213/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Německo)
(zástupci: J. Bühling a D. Graetsch, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: W. Schramek, D. Hanf a D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. června 2018 (věc R 426/2018-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení DERMATEST jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Společnosti Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 352, 1. 10. 2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Rumunsko v. Komise(Věc T-530/18) ⁽¹⁾**(„Žaloba na neplatnost — EZZF a EZFRV — Prováděcí rozhodnutí Komise — Oznámení adresátovi — Zveřejnění rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie — Lhůta pro podání žaloby — Počátek běhu lhůty — Opožděné podání — Nepřípustnost“)**

(2019/C 213/39)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobce: Rumunsko (zástupci: C.-R. Canțăr, E. Gane, C.-M. Florescu a O.-C. Ichim, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: J. Aquilina a L. Radu Bouyon, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU znějící na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2018/873 ze dne 13. června 2018, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2018, L 152, s. 29), a to v rozsahu, v němž z financování vylučuje některé výdaje vynaložené Rumunskem.

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřípustná.*
- 2) *Rumunsko ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

(¹) Úř. věst. C 408, 12.11.2018.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 2. května 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales v. Komise

(Věc T-145/19 R)

(„Předběžné opatření — Životní prostředí — Finanční nástroj pro životní prostředí (LIFE) — Projekt LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Navrácení vyplacených částek — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“)

(2019/C 213/40)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencie, Španělsko) (zástupce: G. Alabau Zabal, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà a S. Izquierdo Pérez, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise BUDG/DGA 1/C4/CB/3241812545 ze dne 14. ledna 2019, jímž bylo žalobkyni uloženo vrácení částky 82 750,96 eura zvýšené o úroky z prodlení.

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
 - 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*
-

Žaloba podaná dne 20. února 2019 — Pavel v. EUIPO — bugatti (B)**(Věc T-114/19)**

(2019/C 213/41)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Dan-Gabriel Pavel (Oradea, Rumunsko) (zástupkyně: E. Nedelcu, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: bugatti GmbH (Herford, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobce

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie B — Ochranná známka Evropské unie č. 13 545 181

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. prosince 2018 ve spojených věcech R 49/2018-1 a R 85/2018-1

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a ponechal ochrannou známku EUTM-013545181 platně zapsanou tak, jak byla zapsána dne 5. 5. 2016 pro všechno zboží a služby;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- nepoužitelnost čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - neexistence důkazů týkajících se poškození veřejného zájmu.
-

Žaloba podaná dne 4. dubna 2019 — BF v. Komise**(Věc T-190/19)**

(2019/C 213/42)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: BF (zástupci: S. Gesterkamp, advokát a prof. C. König)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- určil, že žalovaná od 18. prosince 2018, data elektronického doručení druhé výzvy žalobkyně dopisem, porušila nečinností svou povinnost přijmout v rámci řízení o státní podpoře SA.48706 (RVV Rostocker Versorgungs- und Verkehrs-Holding GmbH a Nordwasser GmbH) rozhodnutí, které mělo být předáno žalobkyni jako stěžovatelce, jímž se ukončuje předběžné posouzení, a to buď rozhodnutí o zahájení formálního hlavního vyšetřovacího řízení, nebo rozhodnutí o nezahájení řízení;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení;
- uložil alternativně a podpůrně žalované pro případ, že žalovaná po zahájení řízení ukončí svou nečinnost, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

Žalobkyně nejprve tvrdí, že podmínky žaloby pro nečinnost jsou splněny, neboť k datu doručení druhé výzvy dopisem byl zejména zjištěn zejména skutkový stav, na základě něhož bylo možné vydat rozhodnutí podle článku 4 nařízení (EU) 2015/1589⁽¹⁾, kterým se ukončuje předběžné posouzení.

Dále žalobkyně žalované vytýká, že se ve svém úředním dopise ze dne 17. prosince 2018 vyjádřila k právnímu monopolu ve prospěch společnosti Nordwasser GmbH, zmocněné v rámci interní operace (tzv. in house), který může vyloučit narušení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, pouze normativně, aniž by přitom adresovala skutkové otázky týkající například znaků skutku zvýhodnění.

Žalobkyně mimoto tvrdí, že prostřednictvím údajů obsažených ve stížnosti již v dřívější fázi řízení vyvrátila, že právní monopol vznikl v souladu s unijním právem. V každém případě měla žalovaná podle názoru žalobkyně vyjádřit svůj čistě právní názor na základě zjištěného skutkového stavu a v důsledku toho nejpozději od prosince 2018 přinejmenším vydat napadnutelné rozhodnutí o nezahájení řízení podle čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) 2015/1589.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 4. dubna 2019 — AZ v. Komise**(Věc T-196/19)**

(2019/C 213/43)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* AZ (zástupci: F. Wagner a N. Voß, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 (Úř. věst. 2019, L 14, s. 1) pro rok 2012 a 2013;
- podpůrně, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 pro rok 2012 a 2013;
- dále podpůrně, aby zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 %, pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 500 hodin používání za rok, náhradu ve výši 15 % a pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 8 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 10 % zveřejněných síťových poplatků;
- podpůrně konečně navrhuje, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 % zveřejněných síťových poplatků; jakož i
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů právního zastoupení a cestovného.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného předpokladu státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně žalované vytýká, že při přezkumu osvobození od síťových poplatků za elektřinu, které je předmětem sporu, z právního hlediska nesprávně předpokládala existenci použití státních prostředků.

Navíc byl při přezkumu znaku skutkové podstaty „selektivita“ nesprávným a neúplným způsobem stanoven referenční systém.

Dále se uvádí, že žalovaná na základě neúplného stanovení referenčního systému porušila svoji povinnost uvést odůvodnění zakotvenou v čl. 296 odst. 2 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení.

V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že prostřednictvím rozhodnutí žalované byly stanoveny pouze povinnosti k dodatečným platbám pro velké spotřebitele, kteří byli v letech 2012 a 2013 zcela osvobozeni od síťových poplatků za elektřinu. S těmito velkými spotřebiteli tak bylo ve vztahu k velkým spotřebitelům, kteří za stejné časové období využili paušálního snížení síťových poplatků za elektřinu a pro které nebyly stanoveny žádné povinnosti k dodatečným platbám, zacházeno nerovným způsobem a byli tak nespravedlivě znevýhodněni.

V této souvislosti je rovněž vytýkána skutečnost, že žalovaná, pokud jde o nerovné zacházení, porušila svoji povinnost uvést odůvodnění, která je zakotvena v čl. 263 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie. Nerovné zacházení je rovněž v rozporu se zákazem diskriminace, který je zakotven v čl. 32 odst. 1 směrnice 2009/72/ES ⁽¹⁾.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání.

V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že vzhledem k individuálním okolnostem mohla legitimně očekávat, že zvláštní síťové poplatky za elektřinu, které jí byly přiznány, jí budou zachovány.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žaloba podaná dne 4. dubna 2019 — BA v. Komise

(Věc T-198/19)

(2019/C 213/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BA (zástupci: F. Wagner a N. Voß, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 (Úř. věst. 2019, L 14, s. 1) pro rok 2012 a 2013;

— podpůrně, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 pro rok 2012 a 2013;

- dále podpůrně, aby zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 %, pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 500 hodin používání za rok, náhradu ve výši 15 % a pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 8 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 10 % zveřejněných síťových poplatků;
- podpůrně konečně navrhuje, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 % zveřejněných síťových poplatků; jakož i
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů právního zastoupení a cestovného.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného předpokladu státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně žalované vytýká, že při přezkumu osvobození od síťových poplatků za elektřinu, které je předmětem sporu, z právního hlediska nesprávně předpokládala existenci použití státních prostředků.

Navíc byl při přezkumu znaku skutkové podstaty „selektivita“ nesprávným a neúplným způsobem stanoven referenční systém.

Dále se uvádí, že žalovaná na základě neúplného stanovení referenčního systému porušila svoji povinnost uvést odůvodnění zakotvenou v čl. 296 odst. 2 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení.

V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že prostřednictvím rozhodnutí žalované byly stanoveny pouze povinnosti k dodatečným platbám pro velké spotřebitele, kteří byli v letech 2012 a 2013 zcela osvobozeni od síťových poplatků za elektřinu. S těmito velkými spotřebiteli tak bylo ve vztahu k velkým spotřebitelům, kteří za stejné časové období využili paušálního snížení síťových poplatků za elektřinu a pro které nebyly stanoveny žádné povinnosti k dodatečným platbám, zacházeno nerovným způsobem a byli tak nespravedlivě znevýhodněni.

V této souvislosti je rovněž vytýkána skutečnost, že žalovaná, pokud jde o nerovné zacházení, porušila svoji povinnost uvést odůvodnění, která je zakotvena v čl. 263 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie. Nerovné zacházení je rovněž v rozporu se zákazem diskriminace, který je zakotven v čl. 32 odst. 1 směrnice 2009/72/ES⁽¹⁾.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání.

V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že vzhledem k individuálním okolnostem mohla legitimně očekávat, že zvláštní síťové poplatky za elektřinu, které jí byly přiznány, jí budou zachovány.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žaloba podaná dne 5. dubna 2019 — BB v. Komise**(Věc T-200/19)**

(2019/C 213/45)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* BB (zástupci: F. Wagner a N. Voß, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:*

- zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 (Úř. věst. 2019, L 14, s. 1) pro rok 2012 a 2013;
- podpůrně, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 pro rok 2012 a 2013;
- dále podpůrně, aby zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 %, pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 500 hodin používání za rok, náhradu ve výši 15 % a pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 8 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 10 % zveřejněných síťových poplatků;
- podpůrně konečně navrhuje, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 % zveřejněných síťových poplatků; jakož i
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů právního zastoupení a cestovného.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného předpokladu státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně žalované vytýká, že při přezkumu osvobození od síťových poplatků za elektřinu, které je předmětem sporu, z právního hlediska nesprávně předpokládala existenci použití státních prostředků.

Navíc byl při přezkumu znaku skutkové podstaty „selektivita“ nesprávným a neúplným způsobem stanoven referenční systém.

Dále se uvádí, že žalovaná na základě neúplného stanovení referenčního systému porušila svoji povinnost uvést odůvodnění zakotvenou v čl. 296 odst. 2 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení.

V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že prostřednictvím rozhodnutí žalované byly stanoveny pouze povinnosti k dodatečným platbám pro velké spotřebitele, kteří byli v letech 2012 a 2013 zcela osvobozeni od síťových poplatků za elektřinu. S těmito velkými spotřebiteli tak bylo ve vztahu k velkým spotřebitelům, kteří za stejné časové období využili paušálního snížení síťových poplatků za elektřinu a pro které nebyly stanoveny žádné povinnosti k dodatečným platbám, zacházeno nerovným způsobem a byli tak nespravedlivě znevýhodněni.

V této souvislosti je rovněž vytýkána skutečnost, že žalovaná, pokud jde o nerovné zacházení, porušila svoji povinnost uvést odůvodnění, která je zakotvena v čl. 263 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie. Nerovné zacházení je rovněž v rozporu se zákazem diskriminace, který je zakotven v čl. 32 odst. 1 směrnice 2009/72/ES ⁽¹⁾.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání.

V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že vzhledem k individuálním okolnostem mohla legitimně očekávat, že zvláštní síťové poplatky za elektřinu, které jí byly přiznány, jí budou zachovány.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žaloba podaná dne 5. dubna 2019 — BC v. Komise

(Věc T-201/19)

(2019/C 213/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BC (zástupci: F. Wagner a N. Voß, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 (Úř. věst. 2019, L 14, s. 1) pro rok 2012 a 2013;

— podpůrně, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 pro rok 2012 a 2013;

- dále podpůrně, aby zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 %, pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 500 hodin používání za rok, náhradu ve výši 15 % a pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 8 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 10 % zveřejněných síťových poplatků;
- podpůrně konečně navrhuje, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 % zveřejněných síťových poplatků;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů právního zastoupení a cestovného.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného předpokladu státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně žalované vytýká, že při přezkumu osvobození od síťových poplatků za elektřinu, které je předmětem sporu, z právního hlediska nesprávně předpokládala existenci použití státních prostředků.

Navíc byl při přezkumu znaku skutkové podstaty „selektivita“ nesprávným a neúplným způsobem stanoven referenční systém.

Dále se uvádí, že žalovaná na základě neúplného stanovení referenčního systému porušila svoji povinnost uvést odůvodnění zakotvenou v čl. 296 odst. 2 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení.

V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že prostřednictvím rozhodnutí žalované byly stanoveny pouze povinnosti k dodatečným platbám pro velké spotřebitele, kteří byli v letech 2012 a 2013 zcela osvobozeni od síťových poplatků za elektřinu. S těmito velkými spotřebiteli tak bylo ve vztahu k velkým spotřebitelům, kteří za stejné časové období využili paušálního snížení síťových poplatků za elektřinu a pro které nebyly stanoveny žádné povinnosti k dodatečným platbám, zacházeno nerovným způsobem a byli tak nespravedlivě znevýhodněni.

V této souvislosti je rovněž vytýkána skutečnost, že žalovaná, pokud jde o nerovné zacházení, porušila svoji povinnost uvést odůvodnění, která je zakotvena v čl. 263 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie. Nerovné zacházení je rovněž v rozporu se zákazem diskriminace, který je zakotven v čl. 32 odst. 1 směrnice 2009/72/ES⁽¹⁾.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání.

V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že vzhledem k individuálním okolnostem mohla legitimně očekávat, že zvláštní síťové poplatky za elektřinu, které jí byly přiznány, jí budou zachovány.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žaloba podaná dne 5. dubna 2019 — BD v. Komise**(Věc T-205/19)**

(2019/C 213/47)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* BD (zástupci: F. Wagner a N. Voß, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 (Úř. věst. 2019, L 14, s. 1) pro rok 2012 a 2013;
- podpůrně, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 pro rok 2012 a 2013;
- dále podpůrně, aby zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 %, pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 500 hodin používání za rok, náhradu ve výši 15 % a pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 8 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 10 % zveřejněných síťových poplatků;
- podpůrně konečně navrhuje, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 % zveřejněných síťových poplatků;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů právního zastoupení a cestovného.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného předpokladu státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně žalované vytýká, že při přezkumu osvobození od síťových poplatků za elektřinu, které je předmětem sporu, z právního hlediska nesprávně předpokládala existenci použití státních prostředků.

Navíc byl při přezkumu znaku skutkové podstaty „selektivita“ nesprávným a neúplným způsobem stanoven referenční systém.

Dále se uvádí, že žalovaná na základě neúplného stanovení referenčního systému porušila svoji povinnost uvést odůvodnění zakotvenou v čl. 296 odst. 2 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení.

V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že prostřednictvím rozhodnutí žalované byly stanoveny pouze povinnosti k dodatečným platbám pro velké spotřebitele, kteří byli v letech 2012 a 2013 zcela osvobozeni od sítových poplatků za elektřinu. S těmito velkými spotřebiteli tak bylo ve vztahu k velkým spotřebitelům, kteří za stejné časové období využili paušálního snížení sítových poplatků za elektřinu a pro které nebyly stanoveny žádné povinnosti k dodatečným platbám, zacházeno nerovným způsobem a byli tak nespravedlivě znevýhodněni.

V této souvislosti je rovněž vytýkána skutečnost, že žalovaná, pokud jde o nerovné zacházení, porušila svoji povinnost uvést odůvodnění, která je zakotvena v čl. 263 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie. Nerovné zacházení je rovněž v rozporu se zákazem diskriminace, který je zakotven v čl. 32 odst. 1 směrnice 2009/72/ES⁽¹⁾.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání.

V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že vzhledem k individuálním okolnostem mohla legitimně očekávat, že zvláštní sítové poplatky za elektřinu, které jí byly přiznány, jí budou zachovány.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žaloba podaná dne 5. dubna 2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale a další v. Komise

(Věc T-210/19)

(2019/C 213/48)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobci: Società Agricola Tenuta di Rimale Ss (Fidenza, Itálie) a dalších 9 žalobců (zástupci: M. Libertini, A. Scognamiglio a M. Spolidoro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál zrušil napadené sdělení žalované a nařídil přezkoumání důvodů uvedených v předložené stížnosti. Tento přezkum musí být vykonán na základě jiného a přesnějšího výkladu článku 150 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty⁽¹⁾, a důkladnějšího šetření, které odhalí nesoulad důvodů předložených Consorzio za účelem potvrzení *sine die*, že regulace nabídky mléka pro výrobu sýru CHOP (chráněné označení původu) Parmigiano Reggiano je diskriminující a neodůvodněná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je podána proti sdělení Generálního ředitelství Evropské komise pro zemědělství a rozvoj venkova ze dne 6. února 2019, kterým bylo rozhodnuto odložit stížnost podanou žalobci dne 5. února 2018, ve které poukazovali na protiprávnost Decreto del Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali, del 15 dicembre 2016, n. 6762, di approvazione del Piano di Regolazione dell'offerta del formaggio Parmigiano-Reggiano per il triennio 2017-2019 (vyhláška Ministerstva zemědělství, potravinářství a lesnictví č. ze dne 15. prosince 2016, kterou se schvaluje Plán regulace nabídky sýru Parmigiano-Reggiano na tříleté období od 2017 do 2019), jakož i Decreto (vyhláška) téhož ministerstva č. 5320 ze dne 19. září 2017, che ha approvato modifiche al Piano di Regolazione dell'Offerta del formaggio Parmigiano-Reggiano per il triennio 2017-2019 (kterou se schvalují změny Plánu regulace nabídky sýru Parmigiano-Reggiano na tříleté období od 2017 do 2019).

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu článku 150 nařízení (EU) č. 1308/2013, pokud jde o stanovení kvalifikované většiny producentů dotčených regulací nabídky.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu článku 150 nařízení (EU) č. 1308/2013, pokud jde o potřebu zjistit podstatné předpoklady výkyvů na trhu za účelem přijetí dočasných opatření pro regulaci nabídky a potřebu odpovídajícího dostatečného odůvodnění.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu článku 150 nařízení (EU) č. 1308/2013, pokud jde o zákaz diskriminujících plánů regulace nabídky.

(¹) Úř. věst. 2013, L 347, s. 608.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — Klöckner Pentaplast v. Komise

(Věc T-231/19)

(2019/C 213/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Klöckner Pentaplast GmbH (Heiligenroth, Německo) (zástupkyně: N. Voß a D. Fouquet, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 (Úř. věst. 2019, L 14, s. 1) pro rok 2012 a 2013;

— podpůrně, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 pro rok 2012 a 2013; jakož i

— uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů právního zastoupení a cestovného.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného předpokladu státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně žalované vytýká, že při přezkumu osvobození od síťových poplatků za elektřinu, které je předmětem sporu, z právního hlediska nesprávně předpokládala existenci použití státních prostředků.

Navíc byl při přezkumu znaku skutkové podstaty „selektivita“ nesprávným a neúplným způsobem stanoven referenční systém.

Dále se uvádí, že žalovaná na základě neúplného stanovení referenčního systému porušila svoji povinnost uvést odůvodnění zakotvenou v čl. 296 odst. 2 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání.

V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že vzhledem k individuálním okolnostem mohla legitimně očekávat, že zvláštní síťové poplatky za elektřinu, které jí byly přiznány, jí budou zachovány.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — H&R Ölwerke Schindler v. Komise

(Věc T-232/19)

(2019/C 213/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: H&R Ölwerke Schindler GmbH (Hamburk, Německo) (zástupci: N. Voß a D. Fouquet, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 (Úř. věst. 2019, L 14, s. 1) pro rok 2012 a 2013;
- podpůrně, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 pro rok 2012 a 2013;

- dále podpůrně, aby zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 %, pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 500 hodin používání za rok, náhradu ve výši 15 % a pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 8 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 10 % zveřejněných síťových poplatků;
- podpůrně konečně navrhuje, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 % zveřejněných síťových poplatků; jakož i
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů právního zastoupení a cestovného.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného předpokladu státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně žalované vytýká, že při přezkumu osvobození od síťových poplatků za elektřinu, které je předmětem sporu, z právního hlediska nesprávně předpokládala existenci použití státních prostředků.

Navíc byl při přezkumu znaku skutkové podstaty „selektivita“ nesprávným a neúplným způsobem stanoven referenční systém.

Dále se uvádí, že žalovaná na základě neúplného stanovení referenčního systému porušila svoji povinnost uvést odůvodnění zakotvenou v čl. 296 odst. 2 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení.

V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že prostřednictvím rozhodnutí žalované byly stanoveny pouze povinnosti k dodatečným platbám pro velké spotřebitele, kteří byli v letech 2012 a 2013 zcela osvobozeni od síťových poplatků za elektřinu. S těmito velkými spotřebiteli tak bylo ve vztahu k velkým spotřebitelům, kteří za stejné časové období využili paušálního snížení síťových poplatků za elektřinu a pro které nebyly stanoveny žádné povinnosti k dodatečným platbám, zacházeno nerovným způsobem a byli tak nespravedlivě znevýhodněni.

V této souvislosti je rovněž vytýkána skutečnost, že žalovaná, pokud jde o nerovné zacházení, porušila svoji povinnost uvést odůvodnění, která je zakotvena v čl. 263 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie. Nerovné zacházení je rovněž v rozporu se zákazem diskriminace, který je zakotven v čl. 32 odst. 1 směrnice 2009/72/ES⁽¹⁾.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání.

V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že vzhledem k individuálním okolnostem mohla legitimně očekávat, že zvláštní síťové poplatky za elektřinu, které jí byly přiznány, jí budou zachovány.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žaloba podaná dne 9. dubna 2019 — Infineon Technologies Dresden v. Komise**(Věc T-233/19)**

(2019/C 213/51)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG (Drážďany, Německo) (zástupci: L. Assmann a M. Peiffer, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované pod číslem C(2018) 3166 (Úř. věst. 2019, L 14, s. 1) ze dne 28. března 2018 o státní podpoře SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) zavedené Německem pro spotřebitele v pásmu základního zatížení podle § 19 Stromnetzentgeltverordnung (nařízení o síťových poplatcích za elektřinu, dále jen „StromNEV“) a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba je založena na jediném žalobním důvodu, podle něhož napadené rozhodnutí je protiprávní z důvodu, že osvobození od síťových poplatků podle § 19 odst. 2 druhé věty StromNEV nepředstavuje státní podporu ve smyslu článku 107 a násl. SFEU.

V tomto ohledu žalobkyně nejprve tvrdí, na základě § 19 odst. 2 StromNEV nebyla osvobození od síťových poplatků poskytnuta ze státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, nýbrž byla financována německými provozovateli elektrické sítě, kteří jsou organizováni podle soukromého práva a nelze je přičíst státu. Sporný příplatek rovněž není, pokud jde o jeho účinky, srovnatelný s poplatkem za spotřebu elektřiny v Německu. Krom toho, Spolková republika Německo není oprávněna kontrolovat provozovatele elektroenergetických přenosových soustav, kteří jsou pověřeni správou těchto poplatků.

Krom toho, žalobkyně uvádí, že osvobození od síťových poplatků na základě § 19 odst. 2 StromNEV se v mnoha ohledech liší od situace ve věci C-206/06, Essent Netwerk Noord a další a C-262/12, Vent de Colère!. Sporný případ je však srovnatelný se situací ve věci C-405/16 P, Německo v. Komise, a nelze jej tedy kvalifikovat jako státní podporu.

Žaloba podaná dne 9. dubna 2019 — Infineon Technologies v. Komise**(Věc T-234/19)**

(2019/C 213/52)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Německo) (zástupci: L. Assmann a M. Peiffer, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované pod číslem C(2018) 3166 (Úř. věst. 2019, L 14, s. 1) ze dne 28. března 2018 o státní podpoře SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) zavedené Německem pro spotřebitele v pásmu základního zatížení podle § 19 Stromnetzentgeltverordnung (nařízení o síťových poplatcích za elektřinu, dále jen „StromNEV“) a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba je založena na jediném žalobním důvodu, podle něhož napadené rozhodnutí je protiprávní z důvodu, že osvobození od síťových poplatků podle § 19 odst. 2 druhé věty StromNEV nepředstavuje státní podporu ve smyslu článku 107 a násl. SFEU.

V tomto ohledu žalobkyně nejprve tvrdí, na základě § 19 odst. 2 StromNEV nebyla osvobození od síťových poplatků poskytnuta ze státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, nýbrž byla financována německými provozovateli elektrické sítě, kteří jsou organizováni podle soukromého práva a nelze je přičíst státu. Sporný příspěvek rovněž není, pokud jde o jeho účinky, srovnatelný s poplatkem za spotřebu elektřiny v Německu. Krom toho, Spolková republika Německo není oprávněna kontrolovat provozovatele elektroenergetických přenosových soustav, kteří jsou pověřeni správou těchto poplatků.

Krom toho, žalobkyně uvádí, že osvobození od síťových poplatků na základě § 19 odst. 2 StromNEV se v mnoha ohledech liší od situace ve věci C-206/06, Essent Netwerk Noord a další a C-262/12, Vent de Colère!. Sporný případ je však srovnatelný se situací ve věci C-405/16 P, Německo v. Komise, a nelze jej tedy kvalifikovat jako státní podporu.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — GTP v. Komise**(Věc T-237/19)**

(2019/C 213/53)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: GTP — Glastechnik Piesau GmbH & Co. KG (Neuhaus am Rennweg, Německo) (zástupci: F. Wagner a N. Voß, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 (Úř. věst. 2019, L 14, s. 1) pro rok 2012 a 2013;
- podpůrně, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 pro rok 2012 a 2013;
- dále podpůrně, aby zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 %, pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 500 hodin používání za rok, náhradu ve výši 15 % a pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 8 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 10 % zveřejněných síťových poplatků;
- podpůrně konečně navrhuje, aby vůči žalobkyni zrušil rozhodnutí SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) ze dne 28. května 2018 ve věci C(2018) 3166 v rozsahu, v němž požaduje pro velké spotřebitele, jejichž spotřeba dosáhne minimálně 7 000 hodin používání za rok, náhradu ve výši 20 % zveřejněných síťových poplatků; jakož i
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů právního zastoupení a cestovného.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného předpokladu státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně žalované vytýká, že při přezkumu osvobození od síťových poplatků za elektřinu, které je předmětem sporu, z právního hlediska nesprávně předpokládala existenci použití státních prostředků.

Navíc byl při přezkumu znaku skutkové podstaty „selektivita“ nesprávným a neúplným způsobem stanoven referenční systém.

Dále se uvádí, že žalovaná na základě neúplného stanovení referenčního systému porušila svoji povinnost uvést odůvodnění zakotvenou v čl. 296 odst. 2 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení.

V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že prostřednictvím rozhodnutí žalované byly stanoveny pouze povinnosti k dodatečným platbám pro velké spotřebitele, kteří byli v letech 2012 a 2013 zcela osvobozeni od síťových poplatků za elektřinu. S těmito velkými spotřebiteli tak bylo ve vztahu k velkým spotřebitelům, kteří za stejné časové období využili paušálního snížení síťových poplatků za elektřinu a pro které nebyly stanoveny žádné povinnosti k dodatečným platbám, zacházeno nerovným způsobem a byli tak nespravedlivě znevýhodněni.

V této souvislosti je rovněž vytýkána skutečnost, že žalovaná, pokud jde o nerovné zacházení, porušila svoji povinnost uvést odůvodnění, která je zakotvena v čl. 263 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie. Nerovné zacházení je rovněž v rozporu se zákazem diskriminace, který je zakotven v čl. 32 odst. 1 směrnice 2009/72/ES ⁽¹⁾.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání.

V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že vzhledem k individuálním okolnostem mohla legitimně očekávat, že zvláštní síťové poplatky za elektřinu, které jí byly přiznány, jí budou zachovány.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Žaloba podaná dne 9. dubna 2019 — Wepa Hygieneprodukte a další v. Komise

(Věc T-238/19)

(2019/C 213/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Wepa Hygieneprodukte GmbH (Arnsberg, Německo), Wepa Leuna GmbH (Leuna, Německo), Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (Arnsberg, Německo) (zástupci: H. Janssen a A. Vallone, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise č. C(2018) 3166 (Úř. věst. 2019, L 14, s. 1) ze dne 28. května 2018 o státní podpoře SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN) zavedené Německem pro spotřebitele v pásmu základního zatížení podle § 19 Stromnetzentgeltverordnung a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod, podle něhož osvobození od poplatku za využívání sítě nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

V tomto ohledu žalobkyně nejprve tvrdí, že pro osvobození od poplatku za využívání sítě nebyly použity státní nebo státem poskytnuté prostředky. Kromě toho tvrdí, že žalovaná nesprávně vycházela z toho, že poplatek podle § 19 představuje státem uložený „odvod“ příp. „parafiskální odvod“ koncovým spotřebitelům ve smyslu rozsudku ze dne 17. července 2008 ve věci Essent Netwerk Noord a další (C-206/06, EU:C:2008:413).

Dále je uvedeno, že spotřebitelům v pásmu základního zatížení nebyla poskytnuta žádná selektivní výhoda.

Žaloba podaná dne 9. dubna 2019 — A9.com v. EUIPO (zařízení ve tvaru zvonu)

(Věc T-240/19)

(2019/C 213/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: A9.com, Inc. (Palo Alto, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: A. Klett a C. Mikyska, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie (zobrazení zařízení ve tvaru zvonu) — Přihláška č. 17 868 712

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. února 2019, ve věci R 1 309/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení vynaložených v řízení před Tribunálem, jakož i náhradu nákladů řízení vynaložených v řízení před odvolacím senátem, včetně nezbytných výdajů žalobkyně v obou řízeních.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 10. dubna 2019 — Kambodža a CRF v. Komise**(Věc T-246/19)**

(2019/C 213/56)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobci: Kambodžské království a Cambodia Rice Federation (CRF) (Phnompenh, Kambodža) (zástupci: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunal:

— zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/67 ⁽¹⁾ ze dne 16. ledna 2019; a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že omezení pojmu výrobci z Evropské unie na výrobce obdobných nebo přímo konkurovících produktů ze suroviny (neloupaná rýže) vyprodukovaných v Evropské unii porušuje čl. 22 odst. 1 a článek 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012 ⁽²⁾. Podpůrně žalobci tvrdí, že postup žalobkyně je v rozporu s čl. 22 odst. 2 nařízení 978/2012.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná vycházela z nesprávných či nepřesných údajů či údajů, které se netýkaly konkrétně obdobného produktu, takže v rozporu s článkem 23 nařízení č. 978/2012 neposoudila správně „závažné potíže“. To vedlo k nemožnosti řádně posoudit, zda byly splněny podmínky stanovené v čl. 22 odst. 1 nařízení (EU) č. 978/2012 pro obdobný produkt ve smyslu čl. 22 odst. 2 nařízení č. 978/2012.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porovnála kambodžské dovozní ceny a ceny Evropské unie způsobem, který je v rozporu s čl. 22 odst. 1 a článkem 23 nařízení č. 978/2012.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že analýza příčinné souvislosti provedená žalovanou není v souladu s čl. 22 odst. 1 nařízení č. 978/2012, neboť závažné potíže, kterým čelí průmysl Evropské unie, nemají dostatečně přímou souvislost s objemem dovozů z Kambodži a s kambodžskými cenami. V rozsahu, v němž nařízení 2019/67 vychází z kumulativní analýzy, porušuje také čl. 22 odst. 1 nařízení č. 978/2012.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná nezveřejnila několik podstatných skutečností a úvah nebo podrobností dokládajících takové podstatné skutečnosti či úvahy v rozporu s čl. 17 odst. 1, 2, 3 a 4 nařízení Komise (EU) v přenesené pravomoci č. 1083/2013 ze dne 28. srpna 2013 ⁽³⁾, článkem 38 nařízení č. 978/2012 a právem žalobců na obhajobu.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že sestavený spis není dostatečný a chybí v něm důležité informace. To je v rozporu s článkem 14 nařízení Komise (EU) v přenesené pravomoci č. 1083/2013, článkem 38 nařízení č. 978/2012 a právem žalobců na obhajobu.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/67 ze dne 16. ledna 2019, kterým se ukládají ochranná opatření týkající se dovozu rýže indica pocházející z Kambodže a Myanmaru/Barmy (Úř. věst. L 15, 17.1.2019, s. 5).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 978/2012 ze dne 25. října 2012 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 732/2008 (Úř. věst. L 303, 31.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1083/2013 ze dne 28. srpna 2013 o stanovení pravidel týkajících se postupu pro dočasné odnětí celních preferencí a přijetí obecných ochranných opatření podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 978/2012 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí (Úř. věst. L 293, 5.11.2013, s. 16).

Žaloba podaná dne 12. dubna 2019 — Bilde v. Parlament

(Věc T-248/19)

(2019/C 213/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dominique Bilde (Lagarde, Francie) (zástupce: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 12. března 2019 P8_TA-PROV(2019)0137 o žádosti 2018/2267(IMM), aby byla žalobkyně zbavena imunity, kterým byla žalobkyně imunity skutečně zbavena;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 9 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie (Úř. věst. 2010, C 83, s. 266), čl. 5 odst. 1 a 5 jednacího řádu Evropského parlamentu (Úř. věst. 2005, L 44, s. 1) a sdělení členům č. 11/2003 a č. 11/2016.

2. Druhý žalobní důvod vychází ze zneužití řízení, konkrétně z porušení článku 43 sdělení členům č. 11/2016, k němuž došlo tím, že cílem stíhání je uškodit politické činnosti žalobkyně, což vůči ní představuje *fumus persecutionis*.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení obecných zásad unijního práva „ne bis in idem“ a „una via electa“, ze zneužití řízení a ze zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Wieland-Werke v. Komise

(Věc T-251/19)

(2019/C 213/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Wieland-Werke AG (Ulm, Německo) (zástupci: U. Soltész, C. von Köckritz a K. Winkelmann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ve věci M.8900 — Wieland/Aurubis Rolled Products/Schwermetall ze dne 5. února 2019;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila zjevných pochybení, když napadené rozhodnutí založila na chybném konceptu tzv. dílčího segmentu špičkového sortimentu, místo aby ho založila na relevantním trhu válcovaných měděných výrobků, jak byl vymezen samotnou Komisí.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nepodala definici ani jasné vymezení tzv. dílčího segmentu špičkového sortimentu, na němž založila své posouzení, což ale není obhájitelné. Přístup Komise je zjevně chybný a spekulativní.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, neboť protřečila vlastním závěrům obsaženým v povolovacím rozhodnutí ve věci M.8909 — KME/MKM.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise uplatnila bezprecedentní a neobhájitelnou teorii újmy *sui generis*, přičemž nevhodně spojila horizontální a nehorizontální účinek a směřovala jasná a striktní vodítka obsažená v pokynech o spojování podniků.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila zjevných pochybení při soutěžním posouzení svých údajných pochybností z hlediska horizontálních aspektů, kdy očividně neprošetřila zjevné skutečnosti k doložení soutěžního prostředí na relevantním trhu.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že posouzení Komise ohledně možností zákazníků střídat dodavatele je zjevně chybné.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise poukazuje na růst cen vyvolaný transakcí, aniž k tomu podala důkaz.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila zjevných pochybení při posuzování přechodu od společné kontroly k výlučné kontrole nad společností Schwermetall. Komise zejména neprovedla nezbytné vyšetřovací úkony.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila zjevných pochybení při posuzování závazků nabídnutých žalobkyní.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že úkony Komise v řízení o prostředku nápravy a při tržním testu nebyly v souladu s platným postupem.
11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila podstatné procesní náležitosti a platný postup. Odmítla podrobit první dva závazky tržnímu testu a provádění tržního testu zahájila až v příliš pozdním stadiu řízení.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Pech v. Rada

(Věc T-252/19)

(2019/C 213/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Laurent Pech (Londýn, Spojené království) (zástupci: O. Brouwer a T. McGrath, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Rady obsažené v dopise adresovanému žalobci ze dne 12. února 2019, kterým byl odepřen úplný přístup k dokumentu ST 13593 2018 INIT (právní stanovisko právní služby Rady ze dne 25. října 2018) podle čl. 4 odst. 2 a čl. 4 odst. 3 nařízení 1049/2001 ⁽¹⁾;

- podpůrně Radě nařídil, aby poskytla širší částečný přístup k dokumentu ST 13593 2018 INIT podle čl. 4 odst. 6 nařízení 1049/2001, a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem, včetně nákladů případných vedlejších účastníků řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nesprávného uplatnění druhé odrážky čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001.
 - Žalobce tvrdí, že Rada neprokázala, že požadovaný dokument obsahuje právní poradenství.
 - Žalobce dále tvrdí, že Rada nesprávně vyložila a nesprávně uplatnila druhou odrážku čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001, pokud nezohlednila ustanovení primárního práva EU uvedená v žádosti, ani zásadu, že unijní legislativní dokumenty se zpřístupňují v co největším rozsahu, a zároveň zdůvodnila nezpřístupnění dokumentu na základě neurčitých a subjektivních pojmů, které nejsou upraveny v unijním právu.
 - Rada se dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávně uplatnila kritérium převažujícího veřejného zájmu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nesprávného uplatnění čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce nařízení 1049/2001.
 - Žalobce tvrdí, že Rada nedoložila, že by úplné zpřístupnění dokumentu konkrétně a skutečně ohrozilo předmětný rozhodovací proces.
 - Rada nesprávně vyložila a nesprávně uplatnila čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení 1049/2001 a judikaturu unijních soudů, když nezohlednila ustanovení primárního práva EU uvedená v žádosti, ani zásadu, že unijní legislativní dokumenty se zpřístupňují v co největším rozsahu.
 - Rada neprovedla řádné posouzení veřejného zájmu na zpřístupnění.
3. Třetí žalobní důvod, který je uplatněn podpůrně, vychází z toho, že kdyby se na požadovaný dokument vztahovaly uplatněné výjimky, Rada porušila čl. 4 odst. 6 nařízení 1049/2001, jelikož zjevně nesplnila povinnost poskytnout (řádný a požadovaný) částečný přístup, který měla poskytnout k požadovanému dokumentu podle uvedeného čl. 4 odst. 6, když odepřela přístup k celé části právní analýzy.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — BG v. Parlament**(Věc T-253/19)**

(2019/C 213/60)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* BG (zástupkyně: L. Levi, A. Champetier a A. Tymen, advokátky)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 18. května 2018, kterým se ukončuje smlouva žalobce;
- subsidiárně zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 4. ledna 2019, kterým se zamítá stížnost žalobce ze dne 16. srpna 2018, doručená dne 9. ledna 2019;
- uložil žalovanému náhradit žalobci nemajetkovou újmu ve výši 50 000 eur, kterou utrpěl v důsledku pochybení žalovaného;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.*

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění a procesních pravidel, která se v projednávané věci použijí na ukončení dotčené smlouvy.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článků 12a a 24 služebního řádu a v této souvislosti z porušení práva na nestranné a spravedlivé řízení, porušení povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře a zjevně nesprávného posouzení.

Žaloba podaná dne 12. dubna 2019 — Al-Tarazi v. Rada**(Věc T-260/19)**

(2019/C 213/61)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Mazen Al-Tarazi (Shuwaikh, Kuvajt) (zástupci: G. Beck a A. Khan, Barristers, a S. Patel, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že se článek 1 prováděcího nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019 ⁽¹⁾ a článek 1 prováděcího rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019 ⁽²⁾ na žalobce nepoužijí;
- zrušil prováděcí nařízení Rady 2019/85 a prováděcí rozhodnutí Rady 2019/87 v rozsahu, v němž se týkají žalobce;
- určil, že se žalobcovo jméno odstraňuje z přílohy (pod číslem 266) prováděcího nařízení Rady 2019/85 a z přílohy (pod číslem 266) prováděcího rozhodnutí Rady 2019/87, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná podala nedostatečné či nepodložené důvody pro zařazení žalobce.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalobcovo zařazení je založeno na zjevně nesprávném posouzení skutkových okolností, neboť žalovaná nepodala důkazy o uváděných skutečnostech, jež dokládají či údajně dokládají odůvodnění přijatých opatření, nebo z těchto skutečností vyvodila neopodstatněné závěry.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalobcovo zařazení porušuje jeho právo na obhajobu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že žalobcovo zařazení porušuje jeho vlastnická práva, svobodu obchodování a zásadu proporcionality.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. L 181, 21.1.2019, s. 4).

⁽²⁾ Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 181, 21.1.2019, s. 13).

Žaloba podaná dne 22. dubna 2019 — Imagina Media Audiovisual a další v. Komise

(Věc T-268/19)

(2019/C 213/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Španělsko), Imagina EU (Brusel, Belgie), dpa Deutsche Presse-Agentur GmbH (Hamburk, Německo) (zástupci: P. Kuypers, N. Groot, B. Vitez, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise Ares(2019)856949 ze dne 12. února 2019, kterým byla společnost IMAGINA MEDIA AUDIOVISUAL SL vyloučena ze zadávacího řízení a z řízení o udělení grantu, která jsou upravena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 2018/1046 ⁽¹⁾, v rozsahu, v němž jím bylo vyloučeno konsorcium Imagina/dpa a odmítnuty jeho nabídky;
- zrušil rozhodnutí Komise Ares(2019)2494476 ze dne 9. dubna 2019 v rozsahu, v němž by mělo být považováno za rozhodnutí o vyloučení konsorcia ze zadávacího řízení č. PO/2018-05/A4 nebo o odmítnutí jeho nabídek;
- zrušil akt(y), kterými Komise zadala zakázku nebo umožnila jinému subjektu než konsorciu Imagina/dpa, aby poskytovalo audiovizuální zpravodajství o aktuálních událostech EU, související s částmi I, III a VI popsány v rámci veřejné zakázky;
- uložil Komisi, aby konsorciu nahradila škodu, kterou způsobila tím, že konsorciu zabránila v plnění částí zakázek I, III a VI;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když nevzala do úvahy, že vyloučení společnosti Imagina Media Audiovisual SL, která je jedním ze členů konsorcia, nemá žádný vliv na to, jak konsorcium plní části zakázky I, III a VI. Vyloučení společnosti Imagina Media Audiovisual SL nemá žádný vliv ani na rozhodnutí, kterými Komise zadala tyto zakázky konsorciu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně použila zadávací dokumentaci. Komise v důsledku toho nepožadovala, aby konsorcium nahradilo společnost Imagina Media Audiovisual SL jiným subjektem, který by byl součástí konsorcia, jak to požadovala zadávací dokumentace.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně uplatnila čl. 136 odst. 9 nařízení 2018/1046. Schvalující osoba Komise v důsledku toho nevyžadovala, aby konsorcium nahradilo společnost Imagina Media Audiovisual SL jiným subjektem, který by byl součástí konsorcia, jak to požadovalo nařízení 2018/1046.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila právo konsorcia na účinnou právní ochranu a zásadu řádné správy. Komise protiprávně využila svého rozhodnutí Ares(2019) 856949 ze dne 12. února 2019 o vyloučení společnosti Imagina Media Audiovisual SL nebo svého dopisu č. Ares(2019) 2494476 ze dne 9. dubna 2019 k vyloučení konsorcia ze zadávacího řízení č. PO/2018-05/A4.

5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila právo konsorcia na účinnou právní ochranu, povinnost uvést odůvodnění a zásadu řádné správy. Komise se dopustila procesních pochybení a protiprávně zadala části I, III a VI zakázky č. PO/2018-05/A4 jinému uchazeči než konsorciu.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že Komise způsobila konsorciu škodu, jelikož postupovala protiprávně, a to proto, že konsorcium nemohlo plnit části I, III a VI zakázky č. PO/2018-05/A4.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1.).

Žaloba podaná dne 22. dubna 2019 — Imagina Media Audiovisual v. Komise

(Věc T-269/19)

(2019/C 213/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupci: P. Kuypers, N. Groot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise Ares(2019)856949, kterým Komise vyloučila žalobkyni na dva roky a zaevidovala žalobkyni do databáze pro včasné odhalování rizik a vylučování (¹);
- uložil Komisi náhradu škody, kterou způsobila žalobkyni v důsledku napadeného rozhodnutí;
- uložil Komise náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, neboť neprovedla přezkum ani analýzu, jelikož vycházela pouze ze zjištění ministerstva spravedlnosti Spojených států amerických, aniž by tato zjištění sama přezkoumala, přičemž se měla dopustit jejich nesprávného výkladu. V důsledku toho se Komise dopustila nesprávného věcného posouzení a porušila tak svou povinnost postupovat s náležitou péčí.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise vyloučila žalobkyni protiprávně, čímž porušila čl. 136 odst. 1 písm. c) nařízení 2018/1046 a práva žalobkyně na obhajobu, neboť jasně neuvedla skutečnosti zakládající vážné profesní pochybení na straně žalobkyně. Komise se dále měla dopustit pochybení, když konstatovala, že žalobkyně se rovněž vylučuje z probíhajících zadávacích řízení, neboť toto konstatování nevyplývá z výroku sporného rozhodnutí, když žalobkyni vyloučila za jednání v souvislosti s mediálními a marketingovými právy v oblasti sportu v zakázce týkající se audiovizuálního zpravodajství o aktuálních událostech EU, neboť se jedná o odlišné trhy, mezi kterými není vzájemná souvislost, čímž může být prokázána

důvěryhodnost žalobkyně v oblasti zakázek pro Evropskou unii, a tím, že rozhodla o vyloučení žalobkyně, neboť nedisponovala dostačujícími důkazy pro vydání sporného rozhodnutí, a v dohodě o zastavení trestního stíhání, kterou uzavřela žalobkyně s ministerstvem spravedlnosti Spojených států, není uvedeno, že by žalobkyně nebo její vedoucí pracovníci byli shledáni vinnými.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se Komise dopustila tím, že rozhodla, že vyloučení je přiměřené ve smyslu čl. 136 odst. 3 nařízení 2018/1046, přičemž nezohlednila neexistenci dopadu na finanční zájmy a pověst Unie a dobu, jež uplynula od vytýkaného jednání.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně rozhodla o tom, že nápravná opatření, jež přijala žalobkyně, jsou dočasná a nedostatečná s ohledem na čl. 136 odst. 6 písm. a), ve spojení s čl. 136 odst. 7 nařízení 2018/1046.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila základní zásadu rovného zacházení, když se žalobkyně zacházela rozdílně ve srovnání s ostatními uchazeči, jež uzavřeli s ministerstvem spravedlnosti USA dohodu o zastavení stíhání.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise způsobila žalobkyni škodu v důsledku protiprávního rozhodnutí o tom, že žalobkyni vyloučila z účasti na zadávacích/grantových řízeních podle nařízení 2018/1046.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. dubna 2019 — Amazon Technologies v. EUIPO (ring)

(Věc T-270/19)

(2019/C 213/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Amazon Technologies, Inc. (Seattle, Washington, Spojené státy) (zástupci: A. Klett a C. Mikyska, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie obrazové ochranné známky „ring“ — Přihláška č. 1 401 009

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. února 2019, ve věci R 2211/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení před Tribunálem a před odvolacím senátem EUIPO, včetně nezbytných výdajů žalobkyně v obou řízeních.

Dovolávaný žalobní důvod

- Odvolací senát tím, že odmítl ochranu dotčené ochranné známky, porušil čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 25. dubna 2019 — TO v. ESVČ

(Věc T-272/19)

(2019/C 213/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: RE (zástupce: G. Generet, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv (OOUPS) ESVČ ze dne 15. června 2018, kterým se konstatuje, že žalobkyně nesplňuje všechny podmínky přijetí stanovené v článku 82 pracovního řádu ostatních zaměstnanců a že nemůže být přijata na ESVČ jako smluvní zaměstnanec podle článku 3b;
- zrušil rozhodnutí OOUPS ESVČ ze dne 14. ledna 2019, kterým se zamítá stížnost žalobkyně podaná dne 14. září 2018;
- uložil ESVČ povinnost zaplatit žalobkyni odškodnění ve výši 36 992,52 eura odpovídající odměnám za jeden rok na základě smlouvy AC FG II podle platové stupnice platné od 1. listopadu 2017, aniž je dotčena možnost tuto částku v průběhu řízení upřesnit;
- uložil ESVČ povinnost vypočítat ztrátu na důchodových právech následkem jejího nepřijetí do zaměstnání;

- uložil ESVČ povinnost zaplatit žalobkyni odškodnění ve výši 15 000 eur z titulu náhrady nemajetkové újmy způsobené zásahem do její důstojnosti a do její profesní pověsti;
- uložil ESVČ povinnost zaplatit žalobkyni odškodnění ve výši 15 000 eur z titulu náhrady nemajetkové újmy způsobené narušením jejího zdraví a její osobní rovnováhy;
- uložil ESVČ povinnost zaplatit žalobkyni odškodnění ve výši 15 000 eur z titulu náhrady nemajetkové újmy způsobené tím, že ESVČ porušila nařízení č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů;
- uložil ESVČ povinnost zaplatit žalobkyni odškodnění ve výši 10 000 eur z titulu náhrady nemajetkové újmy způsobené porušením lékařského tajemství a důvěrnosti osobních údajů obsažených ve zdravotní dokumentaci žalobkyně;
- uložil ESVČ povinnost zaplatit žalobkyni odškodnění ve výši 15 000 eur z titulu náhrady nemajetkové újmy způsobené nařčením nebo pomluvou ve vztahu k žalobkyni;
- uložil ESVČ náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 33 druhého pododstavce služebního řádu úředníků Evropské unie a článků 82 a 83 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, zásady proporcionality, zásady kontradiktornosti, práva na řádnou správu a na žádnou péči, zásady zákazu diskriminace a práva na nestranné a spravedlivé zacházení a zákazu jakéhokoli psychického obtěžování.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů institucemi a orgány Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102) a článku 8 Listiny základních práv Evropské unie.

**Žaloba podaná dne 24. dubna 2019 — Target Ventures Group v. EUIPO — Target Partners
(TARGET VENTURES)**

(Věc T-274/19)

(2019/C 213/66)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Target Ventures Group Ltd (Road Town, Britské Panenské ostrovy) (zástupci: T. Dolde, P. Homann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Target Partners GmbH (Mnichov, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „TARGET VENTURES“ — 1 3 685 565

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. února 2019, ve věci R 1685/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení před zrušovacím oddělením a druhým odvolacím senátem EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 53 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení článku 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 24. dubna 2019 — PNB Banka a další v. ECB

(Věc T-275/19)

(2019/C 213/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko), CR (*), CT (*) (zástupci: O. Behrends, a M. Kirchner, advokáti)

-

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

Žalovaná: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 14. února 2019 provést kontrolu na místě v prostorách PNB Banka AS a jejích společností ve skupině;
- uložil ECB náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB nebyla v době rozhodnutí o provedení kontroly na místě příslušným orgánem dohledu ve vztahu k PNB Banka AS.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí nebylo „nezbytné“ ve smyslu článku 12 nařízení o SSM. ⁽¹⁾
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB řádně nevyužila své posuzovací pravomoci podle čl. 12 odst. 1 nařízení o SSM.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB porušila zásadu proporcionality.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB porušila právo žalobců být slyšeni.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB porušila svou povinnost pečlivě a nestranně prozkoumat a posoudit všechny relevantní aspekty konkrétního případu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB porušila povinnost uvést odpovídající odůvodnění svého rozhodnutí.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB porušila zásady legitimního očekávání a právní jistoty.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB porušila zásadu rovného zacházení a ve vztahu k žalobcům jednala diskriminujícím způsobem.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECB porušila článek 19 a bod 75 odůvodnění nařízení SSM a zneužila pravomoc.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

Žaloba podaná dne 26. dubna 2019 — BK v. Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu**(Věc T-277/19)**

(2019/C 213/68)

*Jednací jazyk: řečtina***Účastníci řízení***Žalobce:* BK (zástupci: B. Christianos, A. Skoulíkis a D. Karagkounis, dikigoroí)*Žalovaný:* Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO)**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování (AIPN), jehož obsah je vyjádřen v emailu vedoucího administrativního oddělení ze dne 20. září 2018, jakož i implicitní rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování, kterým se zamítá stížnost žalobce. V důsledku toho musí EASO přijmout opatření nezbytná k provedení rozhodnutí Tribunálu v souladu s článkem 266 SFEU se zpětným účinkem;
- uložil Evropskému podpůrnému úřadu pro otázky azylu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z neuvedení odůvodnění, a tudíž porušení podstatné procesní náležitosti ve smyslu článku 263 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, jež obsahuje věcnou chybu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení v tom, že rozhodnutí nezohledňuje zájem služby a povinnost péče administrativy vůči svým zaměstnancům.

Žaloba podaná dne 26. dubna 2019 — Aurora v. CPVO — SESVanderhave (M 02205)**(Věc T-278/19)**

(2019/C 213/69)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Aurora Srl (Padova, Itálie) (zástupce: L.-B. Buchman, advokát)

Žalovaný: Odrůdový úřad Společenství (CPVO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: SESVanderhave NV (Tienen, Belgie)

Údaje týkající se řízení před CPVO

Majitel sporného odrůdového práva Společenství: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporné odrůdové právo Společenství: Odrůdové právo Společenství č. EU 1 511 8, odrůda cukrové řepy M 02205

Řízení před CPVO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí odvolacího senátu CPVO ze dne 27. února 2019 ve věci R A010/2013-RENV

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že v napadeném rozhodnutí nebylo postupováno v souladu s rozsudkem Tribunálu (pátého senátu) ze dne 23. listopadu 2017 ve věci T-140/15;
- změnil napadené rozhodnutí, prohlásil rozhodnutí CPVO Decision NN010 ze dne 23. září 2013 za neplatné a vyhověl námitce neplatnosti odrůdového práva Společenství č. EU 1 511 8 uplatněné žalobkyní dne 28. srpna 2012;

a v důsledku toho:

- určil, že odrůdové právo Společenství č. EU 1 511 8 je *ab initio* neplatné;
- uložil žalovanému v souladu s článkem 87 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní, včetně nákladů řízení vynaložených vedlejšími účastníky.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení zásady právní jistoty a legitimního očekávání;
 - Porušení povinností a odepření spravedlnosti.
-

Žaloba podaná dne 30. dubna 2019 — Highgate Capital Management v. Komise**(Věc T-280/19)**

(2019/C 213/70)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Highgate Capital Management LLP (Londýn, Spojené království) (zástupce: M. Struys, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise, kterým se zamítá stížnost žalobkyně (Věc SA.53105 — Údajná podpora společnosti Eurobank Ergasias prostřednictvím prodeje Piraeus Bank Bulgaria) přinejmenším v rozsahu, v němž se týká porušení závazků restrukturalizace ve věci SA.43364 a SA.43363;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že rozhodnutí Komise porušilo zásadní procesní požadavky a porušilo následující:
 - článek 24 odst. 2 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie ⁽¹⁾ a bod 72 Kodexu osvědčených postupů pro provádění řízení ve věcech kontroly státní podpory; ⁽²⁾
 - právo žalobkyně být slyšena;
 - povinnost uvést odůvodnění, která je chráněna podle článku 296 Smlouvy o fungování Evropské unie a čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie;
 - právo žalobkyně na odvolání, které je chráněno podle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise nesprávně dospěla k závěru, že (i) závazky poskytnuté v případě SA.43364 ve vztahu k státní podpoře, kterou obdržela Piraeus Bank, a (ii) závazky poskytnuté v případě SA.43363 ve vztahu k státní podpoře, kterou obdržela Eurobank Ergasias, se neuplatní *ratione temporis*, protože k ukončení prodeje Piraeus Bank Bulgaria došlo po 31. prosinci 2018.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2015, L 248, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. 2018, C 253, s. 14.

**Žaloba podaná dne 30. dubna 2019 — Kypr v. EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese
M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)**

(Věc T-281/19)

(2019/C 213/71)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kyperská republika (zástupci: S. Malynicz QC (Queen's Counsel), S. Baran, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Řecko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie Halloumi χαλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase
M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — Ochranná známka Evropské unie č. 12 172 276

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. února 2019, ve věci R 2298/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- rozhodl, že žalovaný ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - Porušení čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/100.
-

Žaloba podaná dne 30. dubna 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi v. EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Věc T-282/19)

(2019/C 213/72)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikósie, Kypr) (zástupci: S. Malynicz QC (Queen's Counsel), S. Baran, Barrister a V. Marsland, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Řecko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastník v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — Ochranná známka Evropské unie č. 12 172 276

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. února. 2019, ve věci R 2295/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- rozhodl, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) Evropského parlamentu a Rady 2017/1001;
- Porušení čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) Evropského parlamentu a Rady 2017/1001.

Žaloba podaná dne 2. května 2019 — SGI Studio Galli Ingegneria v. Komise**(Věc T-285/19)**

(2019/C 213/73)

*Jednací jazyk: italština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (Řím, Itálie) (zástupci: F. Marini, V. Catenacci a R. Viglietta, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že žalobkyně není povinna uhradit Evropské komisi částky požadované posledně uvedenou prostřednictvím výzvy k úhradě č. 3241902288 doručené dne 22. února 2019 a naposledy prostřednictvím dopisu doručeného dne 29. dubna 2019 — ref. č. Ares (2019) 2858540, jakožto navrácení příspěvku a náhradu škody z důvodu, že Studio Galli Ingegneria údajně porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z grantové dohody č. 619120, která se týká projektu nazvaného „MARSOL“;
- rozhodl, že nedošlo k nesplnění povinností, kterých se dovolává Komise;
- rozhodl, že předběžný informační dopis ze dne 19. prosince 2018, zpráva o inspekci OLAF, výzva k úhradě ze dne 22. února 2019, pozdější upomínka ze dne 2. dubna 2019 a závěrečný dopis, opětovné stanovení požadované částky a zamítnutí pozdějších žádostí SGI ze dne 29. dubna 2019, ref. č. Ares (2019) 2858540, jsou protiprávní, neplatné a neopodstatněné;
- rozhodl, že neexistuje pohledávka Komise;
- rozhodl, že žalobkyně má nárok na příspěvek, který Komise skutečně vyplatila na základě grantové dohody č. 619120 na projekt „MARSOL“;
- podpůrně rozhodl, že částka, která je předmětem žádosti Komise o navrácení nemůže být vyšší než 100 044, 99 eura;
- ještě podpůrněji uložil Komisi, aby uhradila SGI náklady vynaložené na provádění projektu MARSOL jakožto bezdůvodné obohacení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady dobré víry ve smluvních vztazích, porušení práv na obhajobu ve fázi po skončení inspekce, porušení práva na účinnou soudní ochranu ve smyslu článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), porušení práva na řádnou správu ve smyslu článku 41 Listiny, porušení práva na přístup k dokumentům ve smyslu článku 42 Listiny, jakož i porušení článku II.22 grantové dohody a článku 1134 belgického občanského zákoníku.

— V tomto ohledu tvrdíme, že Komise nezohlednila návrh na přerušení řízení a žádost o přístup k inspekčnímu spisu OLAF podanou žalobkyní, nýbrž vystavila výzvu k úhradě a pozdější upomínky, přestože společnost neměla skutečnou možnost odpovědět na závěrečnou zprávu OLAF z důvodu vnitřních problémů. Komise tudíž porušila zásadu dobré víry ve smluvních vztazích a právo na účinnou soudní ochranu jak ve správním řízení tak v řízení před Tribunálem.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence dovolávaného nesplnění povinností, neexistence pohledávky Evropské komise, protiprávnosti a neopodstatněnosti zprávy o inspekci OLAF, a tudíž předběžného informačního dopisu a výzev Komise k úhradě, porušení zásad presumpce nevin, důkazního břemene a spravedlnosti stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013, jakož i z nesprávného posouzení důkazu a porušení článku 1315 belgického občanského zákoníku.

— V tomto ohledu tvrdíme, že žádné nesplnění povinností, na němž Komise založila svou žádost o navrácení, není opodstatněné, jak je prokázáno v dokumentaci přiložené ke spisu. Odpracovaný čas a náklady na zaměstnance byly správně uvedeny u všech prostředku vyčleněných na projekt a odpovídají tomu, co požadovala Komise. Nedošlo k žádnému překrytí mezi finančními prostředky a jinými dotovanými projekty. Nedošlo k žádnému nesplnění povinností. Výtky OLAF, na kterých Komise založila svou žádost o navrácení, se týká všech dalších projektů. Důkazní břemeno nebylo obráceno.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, spravedlnosti a dobré víry ve smluvních vztazích a porušení článku II.22 grantové dohody.

— V tomto ohledu tvrdíme, že Komise porušila zásadu proporcionality tím, že požadovala navrácení celého příspěvku vyplaceného žalobkyní, i když byly zjištěny nesoudržnosti v průběhu inspekce ve vztahu ke dvěma odborníkům, kteří se účastnili projektu. Byly rovněž požadovány veškeré přímé náklady jiné než náklady na zaměstnance, jakož i nepřímé náklady.

4. Čtvrtý žalobní důvod dovolávaný podpůrně a vycházející z práva na náhradu škody z důvodu bezdůvodného obohacení Komise.

— Podle názoru žalobkyně byly splněny podmínky pro podání žaloby, a sice obohacení jedné smluvní strany a ochuzení druhé smluvní strany, jakož i příčinná souvislost mezi obohacením a ochuzením.

Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Azarov v. Rada**(Věc T-286/19)**

(2019/C 213/74)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobce: Mykola Janovyč Azarov (Kyjev, Ukrajina) (zástupci: G. Lansky a A. Egger, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil podle článku 263 SFEU rozhodnutí Rady 2019/354/SZBP ze dne 4. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2019, L 64, s. 7), jakož i prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/352 ze dne 4. března 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2019, L 64, s. 1) v rozsahu, v němž se týkají žalobce;
- vydal podle článku 64 jednacího řádu Tribunálu některá organizační procesní opatření, a zejména
 - a) uložil Radě, aby předložila podklady, že došlo k posouzení dodržení práv na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, jakož i k posouzení relevance výtek;
 - b) uložil ESVČ, aby předložila podklady, že došlo k posouzení dodržení práv na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, jakož i k posouzení relevance výtek
- podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jeden žalobní důvod, podle něhož jsou napadené právní akty stiženy vadou zjevně nesprávného posouzení.

Žalobce předně tvrdí, že žalovaná porušila své formální ověřovací povinnosti, zejména povinnosti vlastního posouzení, posouzení pravomoci a dodržení práv na obhajobu, jakož i práva na účinnou soudní ochranu. V této souvislosti žalovaná údajně nesplnila požadavky stanovené Soudním dvorem v rozsudku ze dne 19. prosince 2018, *Azarov v. Rada* (C-530/17 P, EU:C:2018:1031).

Dále žalobce tvrdí, že žalovaná porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož nezkoumala relevanci výtek vznesených proti žalobci.

Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Divaro v. EUIPO — Grendene (IPANEMA)**(Věc T-288/19)**

(2019/C 213/75)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Divaro, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: M. Santos Quintana a M. A. Fernández Munárriz, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Grendene, SA (Sobral, Brazílie)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie IPANEMA — Přihláška k zápisu č. 14 180 038*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. února 2019 ve věci R 1782/2018-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 22. února 2019 ve věci R 1785/2018-2;
- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 10. července 2018 (námitky B 2 598 285);
- určil povinnost zapsat namítanou ochrannou známku EU č. 14 180 038 pro všechny v přihlášce uvedené výrobky;
- rozhodl, že žalovaný ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Stada Arzneimittel v. EUIPO (Vyobrazení dvou vertikálně uspořádaných zakřivených červených proužků)

(Věc T-290/19)

(2019/C 213/76)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Německo) (zástupci: J.-C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis obrazové ochranné známky (vyobrazení dvou vertikálně uspořádaných zakřivených červených proužků) s vyznačením Evropské unie — Přihláška č. 1 375 540

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. února 2019, ve věci R 1918/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Klymenko v. Rada

(Věc T-295/19)

(2019/C 213/77)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusko) (zástupkyně: M. Phelippeau, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu O. V. Klymenka za přípustnou;
- zrušil rozhodnutí Rady Evropské unie 2019/354 ze dne 4. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/352 ze dne 4. března 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení podle článků 87 a 91 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění spočívajícího v tom, že napadené akty nejsou dostatečně odůvodněné.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou právní ochranu zaručených z titulu základních zásad evropského práva a zakotvených v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i v člancích 6 a 13 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z neexistence právního základu, jelikož článek 29 Smlouvy o Evropské unii nemůže být právním základem pro omezující opatření přijaté vůči žalobci.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, jelikož žalobce předkládá důkazy svědčící o neexistenci skutkového základu pro jakékoli trestní řízení.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení práva na respektování vlastnictví, které je základní zásadou unijního práva chráněnou článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 1 Dodatkového protokolu č. 1 k evropské Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

Žaloba podaná dne 6. května 2019 — Sumol + Compal Marcas v. EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)**(Věc T-296/19)**

(2019/C 213/78)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugalsko) (zástupci: J. Pimenta a A. Sebastião, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Heretat Mont-Rubi, SA (Font-Rubi, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie SUM011 — Přihláška č. 13 761 168

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. února 2019 ve věci R 1662/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí změnil a rozhodl o odmítnutí přihlášky ochranné známky Evropské unie č. 13 761 168 SUM011 pro zbývající služby ve třídách 35 a 39;
- uložil ostatním účastníkům řízení náhradu nákladů tohoto řízení, jakož i nákladů námitkového řízení a odvolacího řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — OLX v. EUIPO — Stra (STRADIA)**(Věc T-508/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/79)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda šestého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 373, 15.10.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — XK v. Komise**(Věc T-543/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/80)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 5.11.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — XM a další v. Komise**(Věc T-546/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/81)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 5.11.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — YQ v. Komise**(Věc T-570/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/82)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 408, 12.11.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — YR v. Komise**(Věc T-571/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/83)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 408, 12.11.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — YS v. Komise**(Věc T-572/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/84)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 408, 12.11.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2019 — Bronckers v. Komise**(Věc T-746/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/85)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 25.2.2019.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURK

CS